

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
 12 évre 24 korona.
 12 óra 2 korona.

VIDÉKEN:
 12 évre 28 korona.
 12 óra 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
 -hasábon petit sor egyszer 20 fillér.
 minden következőnél 18 fillér.
 Bélyegdíj külön 60 fillér.
 Nyilaték sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
 vasutak palotájában
 TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény
 Társaság.
 József főherceg-ut 22. sz.
 TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1900.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Stauber József.

Csütörtök, május 31.

Mai számunk több közleményei:

- Vezércikk: Megismételt galádság.**
- Lukács az esküdtsek előtt.**
- A bírók meghódnak.**
- Varjassy József temetése.**
- Képkiallítás Aradon.**
- Kaucziósikkasztó reklam-petikus.**
- Az egyetemi ifjak a czimersértő merénylő ellen.**
- Balekfogás apró hirdetéssel.**
- A király a tiszt kasszinóban.**
- Állandó Muzsa.**
- Rablótámadás egy egy honvéd ellen.**
- Tárcza: A hűtlenség sziklája.** Irta: Fabula J.
- Csarnok: Katicza.** Irta: Gottier Lajos.

Megismételt galádság.

Arad, május 30.

Őszinte sajnálkozással kell most előrebocsátanunk, hogy az egyetemen elkövetett gaz merénylet hosszabb ideig fogja foglalkoztatni a közvéleményt, semmint kívánatos volna. Keresztülsiklani a dolog felett nem is lehet, mert a koronajelvények keresztjeinek a letörése nem közönséges csinytevés, a mely felett egykönnyen szemet hunyni lehetne. Itt ravaszul kieszelt és — nem habozunk kijelenteni, — politikai és társadalmi czélokra felhasználandó gatzettről van szó, amely veszedelmesebb jellegűvé válhatik, ha nem sikerül az elvetemedett tetteseket kipuhatolni.

Egy állításában tökéletesen igaza van Molnár Jánosnak, az interpellálónak. Abban ugyanis, hogy itt nemcsak felekezeti sérelem történt, a midőn a keresztény egyház legszentebb jelvényét sértették meg durván, hanem nemzetellenes sérelmet is elkövettek a merénylők, a midőn épen a korona egyik kiegészítő részét tördelték le. Csak egyben nincs igaza a hoppon maradt apát urnak, abban ugyanis, hogy ebből az aljas merényletből felekezeti kérdést akar csinálni.

Fájdalom, a hatósági közegek közül eddig senkinek sejtelve sincs arról, hogy kik követték el a bűncselekményt, de egyről bizonyosak lehetnek a néppárti és antiszemita urak. Ha netalán az derülne ki, hogy a kereszteteket zsidó felekezeti egyének tördelték le, nem lesz széles ez országban zsidó, a ki vakmerő tetteket a legerélyesebben és leghatározottabban el nem itélné s a ki a legszigorubb megtorlást és e legnagyobb büntetést nem követelné.

De kérjük a józan és elfogulatlan elemeket, feltehető-e, hogy ilyenü merényletet zsidók kövessenek el, amikor arra nézve még egy minden intelligencia nélkül való zsidó is tisztában lehet, hogy a saját felekezetének az ártalmára tör?

Ha mégis megtette volna, ám lakoljon példásan örök intelmül.

De ezt nem hihetjük. Nem pedig azért, mert világosan látjuk, hogy a merényletnek sokkal messzebb menő czélzata van. A merénylőknek csak egy czélzatuk volt: felekezeti viszályt kelteni és e czélból nem átkodtak olyan eszközökhöz nyulni, a melyek míg egyrészt általános felháborodást kellett hogy keltsenek, másrészt alkalmul szolgálhatnak arra, hogy nyílt felekezeti gyűlölséget szítsanak.

Nos mi azt hisszük, hogy ez a czélzat sikerülni nem fog. Mi azt hisszük, hogy a titokzatos lepel előbb-utóbb le fog hullani a merénylőkről s akkor teljes meztelenségökben fognak az ország előtt állani nemcsak azok, akik a büntetres vete-medtek, hanem azok is, akik mögötte állnak. Mert, hogy ez a dolog bujtogatók nélkül nem történt, — ez meggyőző-désünk.

És majd ha erről bizonyosságot szerez az ország és a közvélemény, akkor kétszeresen fog lesújtani rájuk a méltatlankodás és a felháborodás, a mely elsőpri a bujtogatókat a közélet szinteréről.

Vajjon gondoltak-e erre azok, akik ilyen brutális eszközöktől sem riadtak vissza, csak hogy egy esetleges felekezeti harc felkeltésével politikai hasznot húzzanak? (X)

TÁRCZA.

A hűtlenség sziklája.

Irta: Fabula János.

Ugy volt, hogy tavaly télen fáztam idefönn és a délvidékre mentem melegedni. Ott láttam először a citromot fáján, a jól megtermett bimbót és virágot meg növényt olyat, a mikben idefönn nincs a szememnek része: és ott láttam először — a tengert. Olyan jól esett kószálnom a partján, elnéztem a vizét, amelynek nem imponál az indzellér tudománya és amely, ha kedve tartja, az óriás hajókkal csak úgy bánik el, csak olyan könnyedén, mint a falevéllel, amely a felszínére téved.

A parton járva-keelve akadtam rá a hűtlenség sziklájára. Nem is hoztam mást a napsugár honából, csak az ő meséjét.

A parthoz nőtt ez a nevezetes szikla. — Lépcső a formája s bár fáj egy kissé, a pihe-nés mégis jól rajta. Itt lakott a közelében egy matróz meg szája fiatal felesége. Mindig utra kelt a férj pár hétre, azután otthon maradt. Ez a folytonossági hiány nem ártott, sőt használt szerelmüknek. Mert a mikor elindult a férfi, mindig hévvel ölelte, csókolta melegen: itt van ismét, nem lett bántódása semmi.

Egyszer azonban azzal a hírrel jött a férj, hogy most már itthagylak asszony Messzire kell mennem. Nagy sokára jövök majd csak vissza!

Lett ebből nagy sirás: megdagadt a tenger.

Belekapaszkodott az asszony a férje karjaiba, hogy ő nem ereszti, ne vigyék el tőle. De azért mégis csak eleresztette; elcsitult, megnyugodott és a záporkönyve az is elfogyott végtére. És amikor elbucsztak, abban az utolsó csókban, abban a végső pillantásban, amelyet váltottak, benne volt a kérdés: ne szegd meg a hűséged. Mind a ketten tudták, hogy a szerelem is térhez van lekötvé.

A férfit, alig volt künn a tengeren, már is bántotta a kétség, otthon van az asszony, maga van az asszony, ti istenek, mi lesz immárom ő véle? Es Neptunhoz fohászzkodott, hogy sugja meg neki, ha az asszony rossz fát tesz a tűzre. A vizek istene megkönyörült rajta és tengeri tündérrel adatta tudtára: Ne félj, ha nőd megcsal, megbüntettem úgy, hogy meg-lássék rajta. Felszántom az arcát, hogy ragyássá legyen.

Az asszonyt is, alig hogy a férje eltűnt a szeme elől, elfogta a kétség. Nagy a világ, sok az érdekes asszony benne, hogy fog az ő férje a sok édes kísértésnek, hogy fog ellentállni? Es leült a sziklára, a tengernek a partjára és a vizek sirta el a panaszát: Ha legalább tudnám, hogy nem szeretkezik mással. Ha csak erről volna némi megnyugvásom! A habok erre, az udvarias habok, szépen széjjelváltak és egy najád bukkant föl belőlük: Ne félj, ha a férjed megcsal, megbüntettem úgy, hogy meg-lássék rajta. Elveszem a két szemvilágát, hogy örök sötétség boruljon reája.

Azontul mindennap kiment az asszony a sziklához, leült ottan szépen és nézte a tengert. Várta az urát, hogy már jöjjön vissza,

várta, visszavárta. Az csak nem jött, egyre váratott magára.

Jött helyette más: egy délczeg, barna halász, aki már szemet szurt nem egy menyecskőnek. És az unatkozó asszony, férje váró asszony szeme is rátapadt a halász fürtös szép fejére. Most látta csak, hogy a szikla milyen érdekes terület, most, mikor a halász kerülte, kerülgette a kis bárkájával. A barna legénynek nagyon csöndes volt a foglalkozása: hisz' a halacska olyan szótlanok szegények, hanem itt a szikla mellett megeredt a nyelve, olyan beszédes, közlékeny lett itt egyszerre.

És ámbátor csak a halfogás volt az ő jámbor mestersége: mégis értett hozzá, hogy asszony után hogy vesse ki hálóját. Penelope szabódott, ellenkezett, amikor a halász közeledett hozzá. De a legény állhatatos maradt, az asszonyt az unalom nagyon is gyötörte, a férj csak nem akart visszatérni és egy nap hogy történt, hogy nem — átestek az első ölelésen. Az asszony úgy tálalta, hogy ölelni csókolni, hej, nemcsak a férje tud. Ez is ért hozzá, tán még a férjénéi is jobbaü.

Neki is legalább úgy tetszet, hogy forróbban öleli, nagyobb hévvel csókolja, mint a férje, a tulajdon férje. A házibarát pedig látta, örömmel, boldogan látta, miként tűnik az asszony ellenkezése.

És a halász, a vizek egyszerű fia, a helyzet magaslatára emelkedett és hogy történt, hogy nem — egyszerre csak egy csillag hullt alá az égből és — egy hü asszonynyal megint kevesebb volt a világon.

Sokszor, nagyon sokszor kiült a kis Pene-

POLITIKAI HIREK.

A valutarendezés céljaira beszerzett aranykészleteket ellenőrző országos bizottság ma a pénzügyminiszteriumban, a szokásos félévenkénti ellenőrzés teljesítése céljából Horánszky Nándor elnöklésével ülést tartott, melyen a pénzügyminiszterium részéről Lukács miniszter és Popovics min. tanácsos volt jelen. A bizottság megvizsgálta az aranykészletek állapotáról előterjesztett kimutatást s konstatálta, hogy a készletek állapotában a legutóbbi ülés óta nem történt változás. Végül megtekintette a bizottság a zár alatt levő, negyvennyolcz millió korona értékű aranyat tartalmazó szekrények pecsétjeit és azokat sértetleneknek találta.

Lukácsiu az esküdtszék előtt.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, május 30.

Nem mulik el egyetlen hét a nélkül, hogy akár „Tribuna“ vagy akár az aradi „Tribuna Poporului“ közzé ne tennének valami sirámokkal teljes cikket a fölött, hogy Lukácsiu Lászlót üldözi a magyar állam.

A dolog lényege pedig az, hogy Lukács László még a múlt évben izgató cikket írt a magyar állam ellen és azóta mindent elkövet hogy az igazságszolgáltatás sujtó kezét kikerülje. 1899. január 9-én írta a cikket és azóta 16 hónapon keresztül mindig tudott valami kibuvót találni, hogy ne kelljen mint vádlottnak a nagyváradi esküdtek előtt megjelenni. Es az eszközökben sem nagyon válogatós.

A nagyváradi jogakadémia tanári kara a múlt esztendőben Bolcas Lucián IV. éves joghallgatót, mivel ő állandóan szította a magyar joghallgatók ellen a fajgyűlöletet, kitiltotta nemcsak a nagyváradi jogakadémiáról, de az összes magyarországi főiskolákból.

A román társadalom erre gyűjtést indított Bolcas részére és az ultrák filléreiből sikerült neki Romániába kimenni, hol természetesen, mint martirt üdvözölték. Az üdvözölők között az első volt Lukács László, a ki jónak látta még egy cikkben is hozsannát zengeni Bolcasnak. A cikk az aradi „Tribuna Poporului“

1889. évi január 9-iki számában jelent meg. A czime *O salutare!* Mivel azonban a cikkben osztály elleni izgatás volt, a nagyváradi kir. ügyészség, melynek hatáskörébe az aradi sajtótermékek is tartoznak, a cikk miatt megtette a sajtóügyi feljelentést a cikk szerzője: Lukács László, a „Tribuna Poporului“ felelős szerkesztője: Russu Sirianu János és a lapnak a kiadója Popovics Barcian Aurél ellen.

A sajtóügyi vizsgálóbíró Ember Géza erre elrendelte az aradi „Tribuna Poporului“ kérdéses számának lefoglalását, elkobzását és a vizsgálat megindítását Lukács László szerző, Russu szerkesztő és Popovics kiadó ellen.

A lap január 9-iki számát elkobozták és ugy Lukács Lászlót, mint a szerkesztőt és kiadót kihallgatták. Lukács Lászlót a nagybányai járásbíró, Russut és Popovicsot az aradi vizsgálóbíró utján.

Lukács László tagadta a cikk szerzőségét és csak annyit ismer be, hogy a cikket ő küldte be a szerkesztőségbe. A vizsgálóbíró erre elrendelte, az „O Salutare!“ közlemény kéziratának beszerzését. Ez azonban nem sikerült, dacára annak, hogy a törvényszék ugy a lap szerkesztőségében, kiadóhivatalában, mint a felelős szerkesztő és kiadó magán lakásán házkutatást tartott.

Időközben Lukács Rómába ment és az eljárás szünetelt. Április elején Lukács hazatért és akkor már Ember Géza vizsgálóbíró sürgönyileg utasította a nagybányai járásbíró ságot a vizsgálóbíró végzésének kikézbítésére iránt.

Lukács László ez ellen felfolyamodással élt, de azzal utasították.

Ekkor adta be az ügyész-ég Lukács László ellen a vádlevelet. Lukács azonban, mikor kézbesítették neki, olvasatlanul széttepte azt és a kézbesítő szolgáló lábai elé dobta, sőt azt fel is pofozta.

Ez azonban nem igen segít Lukácson. Az izgató cikk ügyében a jövő hónapban kitűzik a tárgyalást és Lukács László az esküdt bírák elé kerül.

TÁVIRATOK.

A király utja.

Bécs, május 30. (Saját tud. távirata.) A Wiener Abendblatt jelentése szerint a király június elsején Bécsbe érkezik, hol hó közepéig marad. Onnan hosszabb tartózkodásra Ischlbe utazik, a hova Máriu Valéria is megérkezik.

Goluchowszky Párisban.

Bécs, május 30. (Saj. tud. távirata.) Goluchowszky gróf közös külügyminiszter a jövő hó 15-én indul Párisba a kiállítás megtekintésére.

Uj hadügyminiszter Franciaországban.

Páris, május 30. (Saját tud. táv.) Galliffet hadügyminiszter a következő levelet intézte Waldeck-Rousseau miniszterelnökhöz:

Van szerencsém arra kérni önt, hogy lemondásomat a köztársaság elnöke elé terjessze. Nagyon beteg vagyok és legutóbbi betegségem következtében megrendült egészségem nem engedi, hogy a pilanat minden izgalmának ellentálljak.

Galliffet tábornok lemondását elfogadták. A hivatalos lap ma dekrétumot fog közzölni, a mely Andréu tábornokot nevezi ki hadügyminiszterré.

A búrok meghódnak.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, május 30.

Mintha egy haldokló végperceiről beszélnének a transzváli harcztérről érkező táviratok; minden jel arra vall, hogy a háboru befejezése már csak egy-két nap kérdése. Az eredmény sem kétséges többé: a búroknak nincs immár mit remélniük. Dicsőséggel harcoltak, de bukniok kellett. A tulerővel szemben nem használt sem lelkes hősiesség, sem a jámbor imádság.

Oranje már névleg is megszűnt létezni, helyette a britt birodalomnak van egy Oranje River Territory nevü tartománya.

lope a tengerpartjára, nézte a vizet, a csillámlo fodrokat, de már nem az urát várta, hanem a másikat, az ő bus magányának a vigasztalóját. Ez az uj szerelem uj tavasz volt, az ő bánatos, az ő hűtlen kis szívének, uj tavasz pompázó virágokkal, szines szép álmokkal.

Egy nyári estén, megint ott ült a parton az ő szerelmes barátjával, a mint belesimpaszkodott a karjába és ajkával rátapadt a legény ajakára: valami borzongást érzett. Fázott a szép nyáréji éjszakán, fázott a kis asszony.

— Megbetegszem, — monáta rossz sejtelmmel és ezen az estén otthagya a vizet, a csillagos eget, a házibarátot és jókor hazatért az árva lakásba.

A sejtelem igaz volt: Penelope nagybeteg lett, lázba esett, piros foltok jelentkeztek az arcán és a testén végig himlőnek foltjai. A házibarát megijedt, nem mert feléje nézni, mert ha egyszerű ember volt is, annyit tudott, hogy a himlő nagy baj, ragadványos csuf baj. Egy öreg cseléd ápolta, beczézte Penelopét; az viselte gondját aggodalmas szeretettel, igaz szeretettel.

Sok hosszú, lázas éjszaka borult az asszonyra. Lázos éjszakák, amelyek a férjét hozták eléje, az urát, aki meglepi szerelmes ölelésbe. De mindez álm volt csak, egy gonosz nagy álm. felgyógyult az asszony, a hűtlen kis asszony. — azonban felsikoltott, elájult, amint a tükörbe nézett: a himlő helye ott maradt az arcán, eltűnt a bársonybőre, eltűnt rózsaszine örökre, mint örökre.

Csuf lett a kis Penelope: foltos, rut asszonyka, aki megint csak kiült a partra és várta az ő szerelmes barátját, szivdobogva várta. Amde az ő barátja — ez a férjihűség! —

nem jött feléje, nem jött el ölelésre és nem vágyott csókra, a csókjára többé, hanem más asszonyt keresett: bársonybőrű asszonyt, rózsás arczu asszonyt.

Lett ebből nagy sirás: megdagadt a tenger. Csak hullottak, sűrűn hulltak Penelope könyei. Félt a hűtlen asszony, félt, hogy most már az urának sem kell, már nem, — soha többé: elsíratta — kettős életének kettős boldogságát.

Az ura pedig, az ő hites ura mindezalatt nagy vigan élte a világát. Eleinte csak gondolt az asszonyra, a kis feleségre, akit otthon hagyott, busmagára hagyott. Atszállt a gondolata, a tengeren is átszállt az ő asszonyához, édes asszonyához.

Csakhogy a vért emlék sohsz táplálja. Sok asszony akadt Odysseus utjába barna is, meg szőke, sötét is meg vidám, — édes asszony-népség. Valahol csak kikötöttek, minden városhoz Odysseust valami kedves emlék füzte.

Egyszer meg, a midőn nagy időre ütöttek sátort egy érdekes szigeten, mivelhogy léket kapott a hajójuk: Odysseus belebolondult egy kreol menyecskebe. Nagy veszedelem volt ez, mert a kreol menyecskének ura is volt, hites, zordon ura. Hiába intették Odysseust a társai, mind a többi matröz: baj lesz ebből, te kikapós gyerek! A matröz nem tágitott, jó szóra nem dühgelt, a kreol menyecskét nem hagyta, el, ahogy is hagyta.

Es így lett a dologból, így lett baj belőle. A férj, a hites férj rajtakapta őket, tetten érte őket az olyan helyzetben, amely — hogy is mondják csak? — minden kétséget kizár. Nosza rajta, rávetette magát a szegény matrözra

és ott menten kiszurta az asszonybolondító, az ábrándos két szemét.

Isten veled szép világ: így tért vissza, bántatól lesujtva éjek éjjelére merülve Odysseus, hogy a nejét — viszontlássá. O, hogy nem láthatja többé a bársonyos bőrét, arca rózsaszínét, de nagyon fáj neki!

Tépte a kétség, ha kell-e még az asszonynak, vakon, nyomorékon. Reményvesztetten, csüggedő lélekkel ért a meghitt partra, — ahol az asszony várta; az ő jó, hűséges kis nője.

Penelope csak nézte a hajóst, aki partra száll. Ráméredt a szeme a bus jövevényre és amint ráösmert az ő vak urára: hogy repesett a szive, hogy ugrált a szive ebben a váratlan, ebben a nagy, ebben a végtelen gyönyörűségben!

— Tehát ő is, tehát nemcsak én: így már rendben vagyunk.

Es Penelope fölsikoltott a boldogságtól, hogy itt az ő jóságos ura, aki semmit sem lát és a régi asszonyt, a szépséges asszonyt fogja szeretni ő benne. Es a hajós sirt a boldogságtól, hogy ismét itthon van: az ő jó kis felesége kebelén, és a szerető hitvesek átölelték egymást hosszasan, végeszakadatlan.

*

Egyebet se hoztam a napsugár honából, éppen csak ezt a csöpp mesét. Es ennek is megvan, mint a jólnevelt meséknek, a maga morálja: Az asszonyok csalják, szerte a világban csalják az ő uraikat, a hites uraikat! Mindenki látja, tud mindenki róla, csak a férfiek, ők nem látnak semmit, mert őket — maguk is vétkezvén — vaksággal sujtja a legpajkosabb Isten . . .

Es Transzvál is megadásra készül. *Krüger egy londoni távirat szerint értesítette Roberts lordot, hogy kész megadni magát, ha megengedik, hogy Transzválban maradjon.* De Roberts feltétlen megadást kíván és úgy hiszi, hogy vasárnapra Pretoriában kihirdetheti Transzválnak a brit birodalom gyarmatai közé való bekebelezését.

Ezt a szándékot hirdette Salisbury miniszter is a konzervatív-klubban elmondott beszédében, a melyben tiltakozott előbbi nyilatkozatainak olyan értelmezése ellen, mintha ő nem akarná a délafrikai területeket annektálni.

Ma távirataink a következők:

London, május 30.

Salisbury lord tegnap este a City konzervatív klubjában beszédet mondott, a melyben városi és belpolitikai kérdéseken kívül a transzváli kérdéssel foglalkozott.

Azt mondta egyebek között, hogy a Guildhallban november 9-én tartott banketten mondott szavait a kormány szándékaira vonatkozólag félremagyarázták. *Ő nem vállalt kötelezettséget arra, hogy Anglia nem fog területet annektálni.* Ilyen kijelentést nem tett és nem élt olyan szavakkal, a melyekből ilyen kötelezettséget ki lehetett volna olvasni.

Anglia nem azért ment bele ebbe a háborúba, hogy területet foglaljon el, hanem azért, hogy véget vessen az angol alattvalók elnyomásának. Minthogy azonban Angliát az ellenség kényszerítette háborúra, nevetséges volna azt mondani, hogy Anglia kötelezte magát, hogy nem fog területet annektálni. Ez a körülmény nagyon fontos a kérdés rendezése szempontjából. Anglia óriási áldozatokat hozott abban az erős meggyőződésben, hogy ezeket az áldozatokat nem kell még egyszer meghoznia.

Az ezentúl követendő politikáról nem nyilatkozhatik közelebről. Annyit azonban mondhat, hogy ez a politika teljesen meg fog egyezni azzal a politikával, a melyet Anglia mindig követett. A kormánynak eltökélt szándéka a háboru ismétlődését megakadályozni, a bészülötteket megvédeni és mihelyt csak lehetséges lesz, kibékülést létrehozni, hogy valamennyi dél-afrikai állam boldog tagja legyen a brit birodalomnak.

London, május 30.

Roberts tábornagy vasárnap ünnepi istentisztelet után *Oranje* szabadállamot *Oranje River Territory* néven a brit birodalom alkotó részéül proklamálta.

Mértékadó körök azt hiszik, hogy Roberts jövő vasárnap Pretoriában Transzvál annexióját is kihirdetheti.

London, május 30.

Robertsnek az az ígérete, hogy még ma délben be fog vonulhatni Johannesburgba, minden bizonynyal be fog teljesedni.

London, május 30.

A *Daily Mail*-nak jelentik Pretoriából:

Krause, Johannesburg városkapitánya körlevelet intézett az összes városi hivatalnokokhoz, s ebben felszólítja őket, hogy szigorúan ügyeljenek arra, hogy idegen kalandorok ne kövessenek el erőszakos tetteket a brit csapatok ellen, s intézzenek merényletet a bányák ellen.

London, május 30.

Azt hiszik, hogy Roberts már gondoskodott a Pretoriából Laurencó-Marquesbe vezető vasut elvágásáról, úgy, hogy nem csak a bur hadsereg menekülési útja lesz elzárva, hanem Krüger és Steyn sem menekülhetnek Transzválból.

A kormány el van készülve, hogy a háborut már a legközelebbi napokban befejezik, sőt azt sem hiszik lehetetlennek, hogy Krüger már a legközelebbi órákban meghódol.

London, május 30.

Krüger kijelentette, hogy nem kíván tovább ellentállani és hajlandó meghódolni, ha megengedik, hogy tovább is az országban maradjon.

Varjassy József temetése.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, május 30.

Egy egész város részvéte kísérte sirjába Varjassy József koporsóját. Impozáns módon nyilatkozott meg a mély gyász, mely városunk e puritán jellemű, példányképül álló polgárának halála előidézt. Óriási néptömeg szállotta meg a Batthyányi-utcai gyászház környékét ma délután 5 órakor, mikorára a temetés ideje ki volt tűzve. A gyászszertartáson megjelent a város minden rétegének képviselője, mindenki eljött, hogy kifejezze kegyeletét a mély csapás felett.

A temetésen a gyászoló család tagjain kívül ott voltak: Fabian László főispán, Vásárhelyi Béla főrendiházi tag, Institoris Kálmán főjegyző, Sarlot Domokos, Ottrubay Károly, Kédas Kálmán, Virágh Lajos, Dálnoki Nagy Lajos alispán, Nachtnébel Ödön, Boros Vida, Révész Adolf, Bing Vilmos, Szalay Antal, Péczely Elek, Boér százados, Mangra Vazul, Gál Jenő, Burián János, Stauber József, Konopi Kálmán, jáki Tóth István, az aradi szabadelvű párt tagjai Kristyóry János elnök és Lendvai Sándor titkár, az ipar- és népbank tisztviselői Böhm Adolf vezérigazgató, Tagányi Sándor, Ring Pajos, Reicher Ferenc és Szalay Károly igazgatókkal, az aradi ipar és népbank békéscsabai fióktelepe Keresztes Ferenc vezérigazgató és Zsilinszky Endre igazgató választmányi tag vezetése alatt, az arad-csanádi gazdasági takarékpénztár Heinrich Sándor és Purgly János igazgatókkal, az aradi első takarékpénztár Ottenberg Tivadar, Domány József és Hánn Alajos igazgatók, az aradmegyei takarékpénztár Neuman Ede és Wadowszky Gusztáv igazgatókkal, a Viktória takarékpénztár Oncu Miklós igazgató és Raicu titkár élén. Ott volt: Keresztes Gyula dr., Rieger Imre, Vörös Vidor, Nesnera Aladár, Vertán Oszkár, Schuster Henrik dr., Máday Mátyas, Steinitzer Pál, dr., Balázs Ferenc, Szontagh Gyula, Varga József, Weisz Dávid, Laukó Albrt, Glück Károly, Mandl Vilmos dr., Domonkos Lajos. Az aradi ügyvédi kamara Szalay Károly, az izr. hitközség Deutsch Bernát elnök és Rosenberg Sándor dr. főrabbi, a Kölcsey-egyesület Edvi-Illes László alelnök, a kereskedelmi és iparkamara Kristyóry János elnök és Marschall Lajos dr. titkár, az ipartestület Nikoits Péter elnök és Kiss Ferenc titkár, a kereskedelmi testület és kereskedők köre Tedeschi Viktor elnök, a 48-as honvédek Simay István elnök, a vízvezetési művek részvénytársasága Hajek Rezsó vezérigazgatóval élén. Megjelentek az „Összetartás” szabadkőműves páholy tagjai, továbbá az első aradi betegsegélyező és temetkezési egyesület Kohn S. N. vezetése alatt, a tűzoltókar Sztankovits Milos főparancsnokkal, a vendéglősök ipartársulata Nagy Lajos elnökkel élén s még számos egyesület és magányos résztvevő.

A szertartást Csák Czirjék minorita rendfőnök végezte Fehér Alfréd, Asbóth Viktor, Tajthy Jenő és Sékely Polikárp lelkészek segítségével. Mikor az egyházi szertartás véget ért, a gyászház udvarán Böhm Adolf az aradi ipar és népbank vezérigazgatója, az intézet elhunyt igazgatósági elnökének koporsójánál a következő megható hangú beszédet tartotta:

Az Aradi Ipar és Népbank nevében még egyszer hadd intézzem hozzád bucsuszómat drága halottunk, mielőtt visszaadatnál az anyaföldnek. Fájdalomtól megtörve, szívből gyászolva álljuk körül sírodat, kivesszük részünket mi is a veszteségből önfeláldozó hü hitveseddel, gyermekeiddel, kedves szereteiddel együtt. Miénk valál annyi sok közül leginkább. Résztvettél az aradi ipar és népbank megalapításában hathatósan közreműködöttél felvirágoztatásában ernyedet-

len tetterővel, lankadatlan buzgalommal gyámolitád minden időben és összefűzéd ekként a polgári érdem hervadhatlan koszoruját.

Az emberi élet igaz becsét a munka teszi. A te életed, szeretett barátunk, a munkának volt szentelve.

Puritán becsületet, komoly igyekezet — az élet e legnemesebb kincseit egyesítéd magadban és haladtál utadon nekünk örök példát adva és odahatva, hogy a mi életünk is termékeny éltető és közhasznúvá váljék, mint — itt hamvaidd felett büszkén hirhedhetem — mint a Te életed mások javainak, a közhasznának, az emberiség ooldogításának és nemesítésének volt szentelve. Példaképed élni fog bennünk örökre. Isten veled! Isten veled!

Mikor e szavak elhangzottak, Edvi-Illes László állott a koporsóhoz és az alábbi szívhöz szóló gyászbeszédet tartotta:

„Megálljatok még egy perczre ezzel a koporsóval! Ne siessetek annyira átadni az enyészetnek a drága hamvakat, miket ez érczfödél takar!

Maradjatok még; hadd bucsuzzunk el kedves halottunktól mi is, tagjai annak a pártnak, annak a nagy családnak, melyhez tartozóul büszkeséggel vallotta magát egy negyedszázadon át; hadd vegyítsük az ég könyvével a mi könyveinket is, melyekkel őt siratjuk, hadd fejezzük ki pár megtört szóval mi is a fájdalmat, mely elvesztésén szíveinket betölti.

Gyötrelmes, nehéz beletörődnünk a tudatba, hogy ez a bucsu örökre szól; hozzászokunk a gondolathoz, hogy csakugyan elvesztettük őt, kit közöttünk a legöregebbek is mindenkor a maguk soraiban tudtak s ki a közélet legifjabb nemzedéke élén és mindvégig fiatalos tetterejű vezető maradt!

Es mégis úgy van! Elnémultak az ajkak, melyek oly ékesszólók, oly lelkesítőek voltak, mikor az igazságot, a hazafiságot, a szabadelvűvéget kellett hirdetniök, mikor a jó ügyet védelmezni, a kortársakat buzdítani megszólaltak. Megszünt dobogni a szív, mely nemes idealizmustól hevült, hazafiai érzelemtől lángolt s a közért való önzetlen munkásságért lüktetett. Kihült az agy, mely magasztos eszmékkel volt telítve, mik irányadókká lettek egész pályájára, vezércsillagok összes utjaira.

Midőn e hideg ravatal előtt állunk, mindnyájan fájdalmasan érezzük azt a nagy űrt, melyet az ő távozása hagy közöttünk. Azt a hiányt, mely nyomában támad a forumon, hol szeretett városának emelése, felvirágoztatása körül küzdött a legtisztább fegyverekkel; a politikai közéletben, hol az igazi szabadelvűség zászlaját lobogtatta egy emberöltőn át erős kezekkel; és a társadalomban, melynek félszázadon át derék, munkás tagja, közszeretetünket birt vezetője volt.

Hol fog jobban hiányozni, lehet-e megmondani? Hiszen amott, mint itt annyira megkevesbültek annak a kornak gyermekei, annak az iskolának tanítványai, a mely őt adta nekünk! Mind jobban megritkulnak azoknak sorai, a kik saját érdekeiket alárendelni tudó önzetlenséggel fáradoznak polgártársaik javán, közérdekén; napról-napra fogynak azok, a kiket — mint őt mindenkor — a politikai küzdőporondon nem a szenvedély izzó heve, elváltó egyoldalúsága, de az élet tapasztalatain átszűrődött, higgadt bölcsesség vezet s a kik a politikában nem az elválasztó, de az egyesítő, nem a harcra tüzelő, de a kibékítő momentumokat keresik. Egymás után dőlnek ki a sorból azok, a kik a ma már közkincseinket képező szabadelvűséget nemcsak szóval és tollal, de fegyverrel is védelmezték nehéz idők viharai közepette, és oly kevesen vannak azok az igazi demokraták, a kik — vele együtt — valódi nemességüket a munkában keresve és találva fel, kifejező pontjaivá lettek az egészséges magyar polgári társadalomnak...

Hát valóban elvesztettük-e őt, a közélet nemes bajnokát? Ne higgyük azt! A ki úgy élt, mint a hogy az ő példás élete lefolyt, nem mulhatik el! A sir magába fogadja azt, a mi benne mulandó volt, de a temető hantján virág fakad s annak szirmai az örök élet hirdetői.

A ki a köznek szentelte egy hosszú élet minden percét, a ki dolgozott, fáradt és küzdött, hogy szebbnek lássa maga körül a világot, melybe élnie adatott s akiben nagy lángra

nyuladva lobogott az isteni szikra, mely felmel, meghódolni kész a szellemi fensőbbégettal, mely lebilincsel a jellem erejével s elszathatlanul forrasztja magához mindenek szeretetének örök lánczát, az nem halhat meg: az mindenkor élni fog nemcsak a kortársak, de az utódok között is.

Öreg bajtársunk, ihletett apostola a magyar politikai szabadelvűségnek, példányképe a polgári erényeknek, pihend nyugodtan munkás életed fáradalmait. Vidd magaddal síodba a tudatot, hogy ez az élet hasznos, gyűnölcsöző volt s áldás fakad annak nyomán, az emberiség nemes eszményei kelnek ki a magrakból, miket elvetettél.

Öreg bajtársunk, gazdag érdemű vezérünk! Tőled bucsuzva, nem fordítom lefelé a fátylát, de magasra emelem azt, hogy a te szellemedől világoljon előttünk, a te szived melegét veyye át és sugározza szerte közöttünk és hirdesse, hogy a dicső emlékedben, nemes életpályád elemelő példájában mindig velünk, szívünkbe árvá vagy és maradsz.

Isten veled!

Áldás utolsó utadon!

Ezután megindult a gyászmenet a temető felé. A közönség tömegben hullámozott a gyászrocsci és a koszorúkkal elhalmozott virágkocsi után, melyet a hintók végtelen sora követett.

A temetőben Keresztes József, az aradi ipar- és népbank csabai fiók intézetének vezérigazgatója bucsuztatta el az elhunytat, mire a koporsót leeresztették a sirba.

A virágkocsit és a koporsót borító koszorúk jegyzéke a következő:

Felejthetetlen férjének — Gyászoló hitvese. Felejthetetlen atyámnak — Lajos. Szeretettünk jeléül — Gizella és gyermekei. Edes jó atyámnak — Ilma. Szeretett jó atyámnak — Dezső és Ilus. Szeretett nagybátyámnak — Lajos és Euz. Szeretett nagybátyámnak — Szerénke. Szeretett Józsi bátyámnak — Viktor. Szeretett bátyámnak — Béla és Etelka. Józsi bácsinak — Fáni és családja. Szeretett rokonunknak — Gábor és Lina. Jó keresztapámnak — Szeretetem jeléül Malvin. Felejthetetlen nagybátyjuknak — Lenke és Jenő. Igaz rokoni barátsággal — Tagányi István és neje. Kedves Józsi bácsinak — Malvin. (Özv. Bodroghyné.) Kegyelete jeléül — Horváthné. Szerető sógornak és rokonnak — Vörös Pálné és családja. Igaz jó barátnak — Salacz Gyula. Kegyeletünk jeléül — Gyula és Juliska. A szerető rokonnak — Özv. Gorove Antalné és családja. Aradvárosi szabadelvűpárt — Ösz bajnoka és vezérének. Az aradi ipar és népbank — Erdeműs és felejthetetlen elnökének. A szabadelvűpárt elnökének — A függetlenségi párt volt elnöke (Müller Károly.) Az aradi ipar- és népbank igazgatósága — szeretett elnökének — Emléked örökké fog élni közöttünk. Az aradi ipar- és népbank felügyelő-bizottsága — Erdeműs igazgatósági elnökének. Az aradi ipar- és népbank tisztikara — Forrón szeretett, felejthetetlen elnökének. Böhm Adolf és családja — Atyai barátjuknak szeretetük jeléül. A legmélyebb fájdalom jeléül — Az aradi ipar- és népbank békésmegyei fiókja. Békéscsabai lökintézet igazgató tanácsa — Kegyelete jeléül. Felejthetetlen jóakarónknak — Arad szab. ár. város tisztviselői kara. Cs. Varjassy József plügy. biz. elnöknek — Kegyelete jeléül az aradi és csanádi vasutak. A nemzeti művelődés előharczóinak — Az aradi Kölcsey-egyesület. Kegyeletes tiszteletük jeléül — Dr. Tagányi Sándor és neje. Az aradi első takarékpénztár igazgatósága — Tiszteletük jeléül. Szeretett barátunknak — Bonts család. Erdeműs elnökünknek — Az aradi vízvezetési művek részvénytársasága. Az aradi villamossági részvénytársaság — Szeretett elnökének. Kegyelete jeléül — Kertay Jánosné. Tiszteletük jeléül — Szabó Zoltán és neje. Adria biztosító társaság — Kegyelete jeléül. Soborsini takarékpénztár — Az érdemes alapítónak. Részvénytársaság jeléül — Dr. Kovács Marcell és neje.

Az elhunyt családját számosan keresték részvétsürgönyökkel, melyek közül megemlíjük az alábbiakat:

Az országos szabadelvű párt legmélyebb részvétét nyilvánítja nagyrabecsült, hü elv-

társának, Varjassy Józsefnek gyászos elhunytá felett.

Podmaniczky,

Jánossy Demjén volt aradi minorita rendfőnök a következő sürgönyben fejezte ki részvétét:

Nagyságos asszonyom. A megdöbbentő gyászhir a földig sujtott. Nagyságod a megboldogultban páratlan jóságú, gyöngéd férjet, gyermekei gondos atyjukat és én bátor jellemű, változni nem tudó, kipróbált, ritka hűségű régi jó barátomat siratom. Pótolhatatlan veszteségük és mély gyászukban osztozik: Jánossy Demjén, kir. tanácsos.

Táviratot küldött a Győrött tartózkodó Salacz Gyula polgármester, továbbá Hieronymi Károly országgyűlési képviselő, Vörös László államtitkár és neje, Lukács Antal főrendiházi tag, a magy. kereskedelmi bank igazgatósága, Czigler Győző egyetemi tanár, Pálffy szegedi polgármester, Barabás Béla országgyűlési képviselő, Sztányi Géza, Simon Ignác, Kabdebó ezredes, az aradi ipar- és népbank békésmegyei fiókjának tisztikara.

SZINHÁZ ÉS IRODALOM.

A színház műsora:

Péntek: Szökött katoná, népszínmű első felvonása. Szigetvári vértanúk, szomorújáték első felvonása.

Szombat: Gyurkovics leányok, bohózat.

* **Uj tagok bemutatkozása.** A szintársulat tagjai közt kevés van, akit a közönség még nem ismer. Ezek közül való *Turchányi Olga*, a ki a megnyitó előadáson *Faragó Rezső* prologjával, másnap a kedves Gyurkovics Miczivel lép az új közönsége elé. Az énekesnők sorában új *Körösi Giza*, a ki vasárnap délután *A cigánybáró* szerepében lép fel először. Szép, kedves szerep, alkalmas arra, hogy a közönség a drámai énekesnőt megszeresse benne. Ez az előadás különben is igen érdekes lesz. Ebben lép fel hosszú idő után az ő hálás közönsége elé *Nyilassi Matyi*, a ki a legeredetibb és legmulatságosabb Zsupán volt mindenha az aradi színpadon. A vasárnap délutáni előadás értékét az is emeli, hogy Arzenát *Rédei Szidi* éneкли.

* **A megnyitó előadás próbája.** A pénteki megnyitó előadás főpróbája már csütörtökön délelőtt lesz 8 órától 10-ig *Faragó Rezső* prologját elmondja *Turchányi Olga*. A *szökött katoná* és *A szigetvári vértanúk* első felvonását eljátszák az összes szereplők.

* **Felhő Rózi fölléptei.** Kevés énekesnőt szeretett meg a közönség oly általánosan és mélyen, mint *Felhő Rózit*, a kinek visszavonulása az elmúlt évadban a színháznak nagy vesztesége volt. A közönség nehezen várta, hogy a bájos, eleven vérű szubrettet ismét láthassa, az ő sok jó szerepében. Ez most a nyári színház megnyitásával megtörténik. A mivel legnépszerűbb lett, — *A baba* czimszerepével lép vasárnap a közönség elé, mely ünneplő kedvvel készül őt fogadni. Pünkösöd másodnapján is kiváló szerepét játssza el — *Az aranykakas* fogadósnéját. Azután régi szerepei közül még csak *A bibliás asszony* kerül bemutatásra, mielőtt *A görög rabszolga* bemutatója alkalom lesz a számára, hogy régi sikereit ujjal növelje.

* **Az állandó muzsa című, junius 1-én megjelenő alkalmi könyv** gyűjtőit kéri a szerkesztők, hogy gyűjtőiveiket haladéktalanul sziveskedjenek beküldeni *Losonczy Zoltán* (Aradi Közlöny szerk.) vagy *Faragó Rezső* (Arad és Vidéke) címére.

* **Székely Irén Ischlben.** Érdekes vendégszereplése lesz közelebről *Székely Irénnek*, az aradi szintársulat volt tagjának, az ischli színházban. Az odavaló igazgató tervbe vette, hogy két operetben, a *Czigánybáró* és *Boszorkányvár-*

ban Székely Irént, amennyiben a tárgyalások sikerre vezetnének fellépteti. A biztos határidőt a fellépésekre nézve az odavaló színház-igazgató és Székely Irén kölcsönös megállapodásai után fogják függővé tenni.

* **Az első színlap.** A nyári színház első színlapja ma került ki a nyomdából. Az ünnepi megnyitó előadásról ad felvilágosítást. A színlapot mai számunkban a szokott helyen közöljük.

* **Jegyváltás a nyári színházba.** Ma délután árulta Gonda először a jegyeket az új színházba és már sok dolga volt. Nemcsak a megnyitó, hanem az arra következő előadások iránt is nagy az érdeklődés. Holnap és holnapután délelőtt is kaphatók jegyek 9—11 óráig.

Képkiallítás Aradon.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, május 30.

Körülbelül ma egy éve, hogy első kiállítását rendezte itt a *Nemzeti Szalon*. Azóta az ambiciózus fiatal egyesület hihetetlenül nagyot nőtt művészi súly és befolyás tekintetében a fővárosban is, az ország intelligensebb vidéki városaiiban pedig mind nagyobb tért hódított magának és a művészetnek.

Hogy *Aradon* mily népszerűségnek örvend a *Nemzeti Szalon*, azt élénken illusztrálja az a körülmény, hogy ösztönzésére és támogatására tegnap már meg is alakult az aradi művészeti egyesület s őszinte elismerése jeléül tiszteletbeli elnökké választotta *Hock Jánost*, a művészetnek ezidőszerint leglelkesebb, ékesszavú apostolát. Viszont azonban a Szalon is hálás aradi közönségének azért a szeretetért, melylyel első ízben felkarolta s most olyan kiállítással kedveskedik, mely felül fogja mulni a legvérmesebb várakozásokat is.

A kiállítás méreteiről fogalmat nyújt az az óriási szállító kocsis, mely ma érkezett meg *Aradra* s melynek tartalmát a mai napon már fel is hordták a Lyceum disztermébe. Mintegy kétszáz képből áll a küldemény, melynek biztosítási értéke közel jár a százezer forinthez.

A kiállítás különben — már összeállításánál fogva is — érdekesebb lesz a Szalon-nak még budapesti kiállításánál is, amennyiben *Arad három budapesti kiállításnak színe-javát* pakja egy tárlat keretében: nevezetesen az *idei tavaszi-tárlat*, a *grafikai kiállítás* és a *Székely Bertalan* műveiből rendezett *kollektív kiállítás* válogatott termékeit. Méltóképpen stigmatizálja azonkívül az aradi kiállítás a *Munkácsy-gyászban* való részvételét is, a Mester két ifjúkori portrait-jával és egyetlen önfestette arczkép-rajzával, melyek — miként a fővárosban — ugy bizonyára itt is kegyeletes érdeklődés tárgyai lesznek.

A kiállítás művészi színvonaláról azonkívül az a fényes művészgárda is kezeskedik, melyet a Szalon mostani tárlatára összetobozott. Dusan lesz képviselve *Székely Bertalan* mester a maga klasszikus tájképeivel és női arczképeivel; itt lesznek *László Fülöp*, az európai híru arczképfestő, a ki világhíru pápafestményének — mely most a párisi kiállítás magyar művészeti osztályának disze — csodálatos ónrajzát küldte el; továbbá *Szinnyey Merse Pál*, az első magyar plenairista, *Mendlik Oszkár*, *Zemplényi Tivadar*, *Katona Nándor*, *Szikszay Ferencz*, *Rubovics Márk*, *Rippl-Rónai*, *Edvi-Ilés Aladár*, a kitünő aquarellista, a ki egész kollekczióval szerepel, *Kézdi-Kovách László*, *Poll Hugó*, *Baditz Ottó*, *Nyilassy Sándor*, báró *Brauncker Stina*, *Boenn Ritta*, *Herrer Caésár*, a *Párisban* élő *Wertheimer Gusztáv* közfeltűnést keltett óriási oroszán képeivel és az új művészi gárda legerősebbjei.

rendezés már javában folyik s előrelátásomban elkészülnek vele a tárlat rendezői. Szombatra itt lesz Hock János zaloni lángbuzgalmu vezére s az aradi zenei egyesület tiszteletbeli elnöke s részt vesz az ünnepélyes vernissageon, melyet — az aradi diszpozíciók szerint — d. u. 3 órakor tart meg Aradváros közönségének minőségében óriási az érdeklődés a kiállítás miatt; így remélhetőleg pünkösdi vasárnapja ünnepe lesz a magyar művészetnek és művészeinek.

Cziósikkasztó reklam-patikus.

Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, május 30.

A fővárosi rendőrség ma rátette a kezét arra, a kit, akarva — nem akarva mindegy ismert széles Magyarországon. Ez az ur illik egy volt a nagy-hirdetők közül, afelele a fejedelem, a ki annyi lapban hirdette a lányát, a mennyi csak megjelenik és anyor, a hányszor ezek megjelennek. A rendőrség azonban nem a találmánya miatt gyűlt össze a baja, noha avval is alapos szédelgéseket tett el, hanem csalásért és sikkasztásért tartottak ellene vizsgálatot.

Az a találmány, a melyről a csalással vádember ismert lett az *Exsiccator*, a mely a találmánya, *Taube* Nándor szerint minden ellen különösen pedig a hajhullás ellen. A hirdetések büszkén mondták, hogy ezer és ezer irat igazolja a szer fényes sikereit, a jegyeken azt is tudatták, hogy alkalmas vidéki munkásokat szívesen vesz fel és jól díjaz *Taube* Nándor.

Az ügynököktől nem sokat kívánt a jó ur, főképen csak azt, hogy megfelelő *kaucziót* nyújtsanak le. És a hirdetésnek bőven volt eredménye, az ügynökségre pályázók sokan jelentkeztek, a 200—300—400 korona *kaucziót* adták a nagy reklámmal élő illatszerésznek.

Ez, hogy az ügynökök előtt a látszatot fenntartsa, az Angyal földön berendezett egy „gyár”. Állott pedig e gyár egy szobából, a melyben pár száz üres üveg volt felhalmozva s ezen a napszámos asszonyok mosogatták, hogy majd megtölthetők legyenek a csalhatatlan hajszeszterrel, az *Exsiccatorral*.

A vidékről felkerült jámbor emberek feltek a szédelő vállalatnak; úgy gondolták, hogy a kinek a neve annyi újságban szerepel minden nap, az megbízható ember feltétlenül, a nyugodtan bizhatják *kauczió*képpen megtartott pénzcsekjüket. *Taube* pedig ügyesen kizsákmányozta „ügynökeit” az orruknál fogva. Mindenre képtelen megbízást adott nekik, hogy azok elhiggyék, hogy egy nagy vállalat érdekében dolgoznak. Az egyikkel végigjáratta az egész várost avval a megbízással, hogy a hol gyógygyógyászati lát, azt írja fel, mert a gyógyszerárakkal összeköttetésbe fognak lépni. A másik-
k régi czimtarakat adott, s abból iratott ki a megszünt czimeket, a melyekre majd külföldi fogják áruikat. És így tovább a többi is valamennyit bolondította.

Egy hónapnál hosszabb ideig tartott ez a média, akkor végre észrevették a szegény ültetett vidékiek, hogy velük a bolondját játszotta a gazdájuk, s semmi keresetük nincs, követelték tehát, hogy adja vissza a *kauczió*kat. Csakhogy *Taube* erre annál kevésbé volt hajlandó, mert nem is volt képes rá, mintán *kauczió*ként átvett pénzeket saját céljaira fordította.

A póru jár áldozatok ma feljelentést tett a dolgról a főkapitányságnál. Panaszuk szerint összesen mintegy nyolc ezer koronát kelt ki tőlük az *Exsiccator* szédelője.

A rendőrség megindította a nyomozatot és *Taube*val együtt letartóztatta egy *Rohrer* Károly nevű ügynökét is, a kit büntetésének vélnék.

Az egyetemi ifjak a czimersértő merénylő ellen.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, május 30.

Az egyetemen elkövetett czimercsontitási merénylet ügyében ma közgyűlést tartott az *Egyetemi kör*. Heves, szenvedélyes lefolyású volt az ifjuság tanácskozása, s sajnos, nem maradtak el disszonáns hangok, a melyek oda nem valók voltak.

A mily helyeselni való a gyalázatos merénylettel szemben való fellépésük határozottsága, ép oly elítélésre méltó egy töredéknek az a czélzata, hogy felekezeti izgatásra és gyanúsításra használta ki az esetet. Az egyetemen buja talaja van pár esztendő óta bizonyos klerikális és antiszemita törekvéseknek, s ezt a talajt erősen megdolgozták az ismert néppárti program szerint ez alkalommal is.

Az ifjuság közgyűléséről tudósítunk a következőket jelenti táviratában;

Tegnapra akarták már összehívni a közgyűlést, de ez elmaradt a király látogatása miatt. Ezt *Köpesdy* elnök a következő hirdetményben közölte az ifjussággal:

Egyetemi polgártársak!

Az Egyetemi Kör elnöksége nem akarván a király Ó Felsége látogatása napjának méltóságát esetleg felmerülhető szenvedelmes vitákkal csorbítani s az ünnepélyességet disszonáns hangokkal zavarni, a kereszt- és czimercsontítás ügyében tegnap estére hirdetett közgyűlést mára, május hó 30-ra halasztotta.

A közgyűlést délután hat órakor nyitotta meg *Köpesdy* elnök rövid, higgadt beszéddel. Az ifjusságnak — ugymond — kötelessége kikutatni a gyalázatos tett elkövetőjét és gondoskodni arról, hogy méltó büntetést kapjon alávalóságáért. Figyelmezteti azonban az egyetemi polgárokat, hogy a dologba ne vegyítsenek nemzetiségi, vagy vallási momentumokat, a miknek ehhez semmi közük, ne gyanúsítsanak senkit, csak arra törekedjenek, hogy az igazság napfényre jusson.

Brazovay Kálmán előadó beszélt ezután; elítélte a merényletet, a melyet egyébként értelesen csinynek tart inkább, mint czélzatos műnek s végül határozati javaslatot terjesztett elő.

Beszéde alatt sokszor kitört a lárma. Egy kis töredék a néppárt által inszenált hecsezre csoportosult az elnöki emelvényről balra és a javaslat ellen közbekiáltásokkal tüntetett.

Horváth Zoltán szólott először az előadói javaslathoz. Formás beszédében hozzájárult az indítványhoz, de azt kifogásolta abban, hogy a tettet gyereksínynek minősíti, azt véli, hogy csak egyetemi hallgató követhette azt el, olyan valaki, a ki jól ismeri a helyi viszonyokat.

Zsembery István a következő szónok nem elégszik meg avval, hogy a tettet, ha megke-
rül, megbüntessék, hanem követeli, hogy a szent keresztet ünnepélyesen helyezzék vissza. — Ez alatt a beszéd alatt a lárma erősen megnövekedett.

Botta Szilárd a liberális sajtó ellen intézett durva támadást, a miért ezek a néppártot gyanúsítják a tett elkövetésével. *Köpesdy* elnök rendreutasította a szónokot. *Davidovits* Dezső a zsidók meggyanusítása ellen tiltakozik. Beszéde alatt olyan lárma tört ki, hogy az elnök kénytelen volt a tanácskozást öt perczre fel függeszteni.

Az újra megnyitás után *Bernolák* Nándor

azt indítványozta, hogy kérjék fel *Wlassics* minisztert az egyetemi tanács útján, hogy a kereszt jelvényét az egyetem összes termeiben helyeztesse el és azt hangoztassa, hogy ha ez nem teljesül, akkor ő és társai nem lépik többé át az egyetem küszöbét.

A következő szónok *Ketty* Endre volt, utána *Csáky* Gyula gróf már teljesen antiszemita burokat pengetett. *Kemény* Aladár, *Erdélyi* Miklós és *Décsy* István beszéltek még, de szavaikat a viharos zajban alig lehetett megérteni. Végre is az elnök szavazásra bocsájtotta a javaslatokat, s az eredményt a következőkben hirdette ki.

A közgyűlés elfogadta a következő indítványokat:

1. Az egyetemi ifjuság legmélyebb sajnálkozását és megbotránkozását fejezi ki a magyar czimer és a kereszt megsértésének gaz elkövetői iránt.

2. Az egyetem ifjúsága a maga részéről minden erejével rajta lesz, hogy a gaztett elkövetőjének személye kiderítették és az Egyetemi Kör elnökségét utasítja, hogy kiáltvánnyal hívjon fel minden polgárt, hogy ha valamivel nyomra tud vezetni, azt az elnökséggel közölje. Ha kiderülne, hogy a tettes egyetemi polgár, az ifjuság mindent megtesz, hogy a kizáráson felül társadalmilag is bojkottáltassék a merénylő.

3. Felkérjük az egyetemi hatóságokat és mint legfelsőbb hatóságot a kultuszminisztert, hogy a magáról ennyire megfélemedezett egyetemi polgárt az ország összes főiskoláiból tiltssa ki.

4. Annak a reménynek adnak kifejezést, hogy a bűnös az egyetem falain kívül áll. nem egyetemi polgár. (*Brazovay* indítványa.)

5. A kultuszminisztert felkérjük, hogy a keresztet a tudomány egyetem minden termében kifüggesztesse. (*Bernolák* indítványa.)

6. Az egyetemi tanácsot felkérjük, hogy a keresztet ünnepélyesség mellett helyeztesse vissza. (*Zsembery* indítványa.)

Köpesdy elnök a határozat kihirdetése után felhívta az ifjakat, hogy csendben, békésen távozzanak. A főlépcsőn lementek a Himnuszt és a Szózatot énekeltek, de a Szerb-utcai kapuhoz érve antiszemita tüntetést rendeztek, s sűrűn hangzott:

— Le a zsidókkal!

Az elnök felszólítására azonban csakhamar széteszlott a tömeg, s csendben távoztak.

A czimersértés ügyében az este a kultuszminiszteriumban is értekezlet volt, a melyen a teendőkről tanácskoztak.

A nyomozást ma *Rudnay* főkapitány is a kezébe vette. Kihallgatta azt a két takarító asszonyt, a ki állítólag látta a tetteseket. Az asszonyok azt vallották, hogy a tettesek ketten voltak; egyikük magas, kotlettes, a másik alacsony, nagy bajuszos. Gyakran látták a két fiatal embert az egyetemen. Látták, mikor botokkal piszkálták a czimert de azt hitték, hogy a hivatalos átvevő bizottság tagjai, a kik felülvizsgálják az építkezést és nem szólottak nekik semmit. Tegnap ismét megjelent a két fiatal ember az egyetemen és kérdezősködtek, hogy be lehet-e menni a nagy terembe. Bizonyosan az ott elhelyezett czimereket is meg akarták csonkitani.

A vizsgálat eredményeit nagy izgatottsággal várják minden felé.

SPORT.

+ A Meteor kerékpárklub holnap, csütörtökön este választmányi ülést tart a Vass kávéházban. A nőgyelet népnepélye és a szegedi vendégbiciklisták fogadtatása kerül tárgyalásra.

A király a tiszti kaszinóban.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, május 30.

A király ma folytatta a budapesti új közlések meglátogatását és a délelőtti folyamán emlétt tartott a lipótmezei uton levő gyalog-iskolában, majd pedig megtekintette a váczi-utcai tiszti kaszinó új palotájának helyiségeit.

A hadapródiskolához délelőtti tíz órakor érkezett a király. A bejárat előtt a tanári testület várta kettős sorban *Lobkovitz* herceg hadtestparancsnok vezetése alatt. A növendékek tantermeiben voltak, mert Ő Felsége nem szívesen akart fölöttük tartani, hanem munkájában kívánta őket látni.

A királyt *Lobkovitz* herceg üdvözölte, azután bemutatta *Hanke* alezredest, az iskola parancsnokát, ez pedig az összes tanárokat. A király valamennyiükkel nyájasan beszélgetett, pedig részben magyarul, részben németül. *Ászár* református lelkész megkérdezte, hogy mely református növendéke van a hadapródok között, majd *Szuchy* dr. katonai hittanárt és *Ányos* kapitányt, a kik mind a ketten a magyar nyelv tanárai, egymás mellett látván, így szólt hozzájuk:

— A mi a magyar nyelvet és irodalmat illeti, a legfontosabb urnak és kapitány urnak könnyűnek az oktatás, hiszen itt sok a magyar fiu. Ezen rövid beszélgetés után a király kíséretével együtt bement az épületbe. A tanárok sietve keresték fel osztályaikat. A király arra vette a termeteket. Az első osztályban dr. *Ányos* óra volt. Ő Felsége maga intézett kéréseket a gyerekekhez, s látszott rajta, hogy nagyon örül a szabatos, helyes feleleteknek.

— Mi a neved? — kérdezte egyik hadapródtól.

— Uray, kadétnövendék, jelentem legalább annyira szabatosan — felelte németül a kis katona.

A tanár megjegyezte, hogy fél esztendő óta még egy szót sem tudott a fiu németül.

— De most már látom, beszél valahogy. Akkor szorgalmasan tanuljon tovább — felelte a király.

A második osztályban számtan, a harmadikban franczia nyelv, a negyedikben taktika volt. Ő Felsége mindenütt nagy meglepetéssel látta a kiváló tanulási eredményt s nem csodálkodott az elismeréssel. A negyedik osztály legjobb növendékét be is mutattatta magának.

A tanterem után a kórházba ment a király. Itt három beteg növendék feküdt. Egyikük tegnap fogát húzták.

— Ugy-e nagyon fáj? — kérdezte a király. Az orvos felvilágosította ő felségét, hogy az ilyen közönséges foghúzás volt, mert súlyos komplikációk támadtak.

Rövid tartózkodás után gyógyulást kívánt a király a betegeknek s a tiszti ebédlőbe ment. Parancsot adott *Hanke* alezredestnek:

— Fuvasson *alarmot*, alezredest ur, lássuk, hogy vonulnak ki a kadetek.

A riadó-jelre a növendékek alig két-három percnyi idő alatt teljes felszereléssel sorban álltak az udvaron.

— Helyes, helyes! — mondotta a király. Ezután a tanárokhöz fordulva így szólt:

— Köszönöm uraim, nagyon köszönöm. Nagyon jó voltam elégedve.

Távozásban *Hanke* alezredest kocsijáig kísért az uralkodót, a ki ott egy borítékban a koronát adott át evvel az utasítással:

— Szerezzen belőle egy vig estét a kadeteknek.

A királyi fogatok távozását nagy közönség

nézte végig, a mely a szomszédos nyaralók lakóiból verődött össze.

A belvárosban a tiszti kaszinó környékén nagy közönség foglalt állást, míg a munkások megszállták a szomszédos munkában lévő épületek építési állványait. A rend fentartására *Splényi* Ödön báró rendőrtanácsos, továbbá *Köpf* és *Baky* felügyelők vezetésével nagy számú lovas- és gyalog-rendőr jelent meg. A rend mindvégig példás volt.

A tiszti kaszinó előcsarnokában csupán a kaszinó három képviselője várakozott ő Felségére: *Czibulka* Hubert lovag altábornagy, *Krikl* Ernő műszaki őrnagy, a palota tervezője és építője s *Danzvith* Lipót százados, a kaszinó titkára. A király fél tizenkettőkor érkezett a kaszinóhoz. Kíséretében voltak: *Paar* Ede gróf lovassági tábornok és *Bolfras* tábornagy főhadsegédek, *Lobkovitz* herceg hadtestparancsnok, *Koller* ezredes, vezérkari főnök és két szárnysegéd.

Czibulka altábornagy, a kaszinó elnöke, hódolattal fogadta ő felségét s bemutatta titkárát és a palota építőjét. A király nyomban az épület megtekintésére indult és sorra nézte az olvasó-, játszó-, társalgó- és dolgozótermeket, melyek az első emeleten vannak. Majd megtekintte a könyvtárat, a női szalont, a kisebb előadási termet és a vívótermeket. Végül fölment a nagy díszterembe, a melynek művészi berendezése nagyon megnyerte ő Felsége tetszését.

A király megkérdezte *Czibulka* altábornagytól:

— Mibe került az épület és a berendezés?

— Egy millió forintba, Felség! — mondta az altábornagy.

— A palota igen szép és a helyiségek gyönyörűek, jegyezte meg a király.

Ő Felsége ezután meleg elismerését fejezte ki *Krikl* őrnagynak, a palota építőjének.

— A kaszinó pompás, nagyon meg vagyok elégedve.

A király ezután a kaszinó udvarán nézett körül, miközben *Lobkovitz* herceg elmondta, hogy a szomszédos, de mégis különálló épület a belvárosi kaszárnya, melynek legénységi termek, irodák és lakóhelyiségek vannak. Fél egyre járt az idő, mikor ő Felsége, befejezve szemlélését, a jelen voltak lelkes éljenzése közben elhajtattott.

Balekfogás apró hirdetéssel.

— Csalás a messze távolból. —

Arad, május 30.

Több budapesti lap apróhirdetéseit közt megjelent egy közlemény, mely szerint *ötven férfi és ötven hölgy azonnal felvétetik egy angol társulat részére*, mely Párisban fog működni. Ajánlatok fényképpel együtt Londonba küldendő az apróhirdetésben megjelölt jelige alatt.

A milyen sok az állás nélkül levő ember, persze a kecségető hirdetésre özőnével lehetnek mindenfelől az ajánkozások Londonba. Az „angol társulat”, helyesebben *Reeners* Gusztáv pedig a következő módon járt el ekkor:

Az ajánkozó, még az is, a ki fényképet nem mellékel — rögtön megkapja az értesítést, hogy ajánlatát elfogadták és szerződtek. Ehhez az értesítő-levélhez mindjárt mellékelve is van egy kész, aláírt szerződés, melyet a „The Great Attractions Company Limited” Londonban állított ki (nyilvánvaló, hogy ilyen társulat nem is létezik) és a mely szerint a The Great Attractions Company Limited az illető ajánkozót szerződötteti a társulathoz, még pedig havi 415 frank, vagyis 200 forint havi fizetéssel, a mely havonként két részletben, 1-én és 15-én, százszáz forintjával fizetendő Párisban. Az utazási

költséget a társulat viseli oda is, vissza is. „A szükséges értesítés és költség kellő időre megküldetik.”

Egy pontja a szerződésnek különösen figyelemre méltó. E szerint a 200 forint fizetéssel szerződött tag kötelezi magát, hogy biztosítékul a szerződéshez mellékel borítékban két nap alatt beküld Londonba *tíz forintot*. Persze, azért két nap alatt, hogy az illetőnek ne legyen ideje és alkalmja gondolkodni, vagy kérdezősködni.

E szerződésen kívül kap az ajánkozó egy már teljesen kitöltött másik szerződési példányt is, melyet neki kell aláírnia és elküldeni Londonba, természetesen a *tíz forintnyi* biztosítékkal együtt.

Egy vörös czédulán, mely az értesítéshez van mellékelve, a következő figyelmeztetés áll:

Minthogy Angliában az ajánlott levelek épp úgy kezeltenek, mint a pénzes levél, az aláírt szerződés és a biztosíték csakis mint ajánlottlevél küldendő el Londonba, a mellékel boríték felhasználásával.

No persze. Mert a pénzes levélről feladó vevényt is kap és azzal bebizonyíthatná, hogy csakugyan feladta a *tíz forintot*, holott az ajánlott levél feladásáról szóló vevény egyáltalán nem szól pénzről.

A borítékon nem a „The Great Attractions Company Limited”, hanem *Mr. Gustave Reeners* czime van. A mi megint a mellett bizonyít, hogy olyan című társulat nem létezik és *Reeners* ur a szerződésben csak azért használja a nagyhangzú czimet, hogy annál inkább betudja fenni a hiszékeny lelkű embereket.

Érdekes a dologban az, hogy az értesítő-levél, nemkülönben a nyomtatott szerződés is, a legkorrektebb magyarsággal vannak megfogalmazva, a mi arra vall, hogy *Reeners* Gusztáv alaposan berendezte balekfogó vállalatát és külön *blankettákat* készített minden nemzet számára, melynek fiait és leányait *tíz forint* erejéig be akarja csapni.

Hogy hányan mentek már lépre — ki tudhatná?

De az valószínű, hogy óriási számmal vannak az áldozatok, a kik elküldötték a *tíz forintot* és csak ma-holnap fognak annak tudatára ébredni, hogy be vannak csapva.

Állandó Muzsa.

— Egy érdekes könyvről. —

Az aradi nyári szinkör megnyitására, mint azt már megirtuk, érdekes alkalmi könyvet szerkesztettek *Faragó* Rezső és *Losonczy* Zoltán hírlapírók. A munkából, mely június 1-én jelenik meg s értékes emléke lesz a megnyitás ünnepélyének, számos hosszabb-rövidebb közleményt, verset és sok illusztrációt tartalmaz, itt hozunk néhány apróságot mutatóba.

Tisztelt Uraim!

Csak arra vagyok kíváncsi: hova hizik *Leszkay*, ha nyáron se költi el a mit télen keres, hanem még hozzá szerez is?

Igaz hívuk

Május 16.

Rákosi Viktor.

(A szerkesztők kérdést intéztek a vidéki szingazgatókhoz a nyári színház erkölcsi és anyagi ügyeire vonatkozólag. Legérdekesebb a legközvetlenebbül érdekelt személy, *Leszkay* András válasza, mely itt következik:)

En is megfelelek hát a három kérdésre. Hogy be fog-e ütni a nyári szezon? Van bennem jókora adag optimizmus és ez azt sugja nekem: igen. De ha egy kicsit meg fogom ezt a bizakodó hangulatomat, úgy érzem magam, mint a főlzabadt uszógyerek, aki először ugrik le a nagy trambulínról: megborzongatja a víz titokzatos mélysége. De be kell ugrania: az uszómeister ott van a

mögött. Az én uszómesterem: a nyári állomás a szintársulatom számára. Beugrom hát. A művészi irány?

Ezt nemcsak én csinálom. Ehez nyáron a ségnék majdnem több köze van, mint nekem. Az én kedves közönségem szabja meg. Azt úgy és annyiszor, ami, a hogyan hányszor neki kell. Mert itt a művészi — a téli, már most is fejlett művészet lehetése lesz. E célból pedig még az ördög — érted a legeszeveszettebb artistákat — vagyok czimborálni. Ez uton akarok én a színházról a hidog és anyai akadály által asztott, távoleső jó népből új közönséget ne a komoly művészetnek is. Szólok hozzá az ő én, hogy mihamarabb megértse az enyémet, nek szülője a gyönyörködés, a kipallérozott izs szép erkölcs. Természetesen vindikálok ma ak anyyi jó izlést és lelkiismeretességet, hogy odaig jutok, a nagyközönséget sem fogom érteni. Bizonyos vagyok benne, hogy mához évre akarattal sem fogja senki összetéveszthetni a nyári színházat az innen kiszorult orfeu- al.

Hol lehet állandósítani? Ahol a színügyi bizott- un lelkesülés, az igazgatóban mersz van.

Leszkay András.

Istenem, micsoda boldogság, nem kell vándor- !

Az igaz ugyan, hogy csak egy évig vándorol- de bizony isten elég volt belőle.

Ha elnézem ezt a két szép palotát, olyan te örömet érzek s olyan büszke vagyok, hogy rosnak lehetek rendes adófizető tagja (no köz- legyen mondva, ennek örülök a legkevésbé). A fő, hogy itt maradhatunk tehát ádes, drága, ys közönségem. Ami engem illet, én olyan én fogok játszani, de olyan szépen — már a tölem telik — csak az Isten szerelméért jöj- e a színházba. Ha kívánják, még azt is meg- m, hogy imádkozom az egek Urához jó nyár- csak hogy a vetemények szépen nőjjenek. Szó- minden lehető elkövetünk, csak hogy kérde- ik szeretetüket és azáltal állandóan itt ma- assunk.

Tehát a vizontlátásra!!

Koltai Vidosné-Felhő Rózi.

A könyv, mely rendkívül díszes kiállítású, boránért kapható.

HIREK.

— **Ebéd a királynál.** Ma volt a második ri ebéd a delegátusok tiszteletére. Ebéd — mint tudósítónk táviratozza — a ki- hosszabb ideig beszélgetett a megjelentek- Széll Kálmán miniszterelnökkel feltűnő hangon beszélt a király. Körber osztrák zterelnöknél már vége volt ennek a derült- k. Pacak ifju cseh delegatust is megszö- . Ó Felsége, s többen hallani vélték, hogy er és azt mondotta neki:

— Oh szégyen, szégyen!

hosszasabban beszélt ezen kívül a király nyimi Károlyllyal és sok más magyar de- lssal.

— **A német császár Bécsben.** Tudósítónk tozza: A *Neues Wiener Tagblatt* értesülése t Vilmos német császár augusztus 18-án, unk 70-ik születésnapján adja-vissza Bécs- berlini látogatást. A császár fogadása vé- irályunk félbe fogja szakítani az ischli ást és Bécsbe utazik.

— **A delegációk ülése.** Ma is mindakét de- ó ülést tartott. A magyar delegáció ül- órákor nyitotta meg Szilágyi Dezső Napirenden a zárószámadások és a kül- öltésvetés voltak. Mindkét pontot a be- tett formában tette magáévá a delegáció. ök ezután bejelentette, hogy az egyez- ötes albizottság megalakult. Elnökévé Gyula gróf, a delegáció alelnöke lett, a Münnich Aurél. Holnap tartja a ma- delegáció utolsó ülését, még pedig egy kettőt is. Délelőtt tíz órákor a nuncziu-

mok átvétele céljából gyűlnek össze a delegá- tusok, délután négy órákor pedig a záróülést tartják. Az osztrák delegáció is tárgyalt ma. A megszokott unalmas lassúsággal pergették le a napirend tárgyait egymásután.

— **A bosnyákok Széll Kálmánál.** A mohamedánok küldöttsége felkereste ma *Visontai* Soma országgyűlési képviselőt, aki mint *Tomics* Jása volt védője ismerős előttük és fölkerették, hogy eszközöljön ki a számukra audienctziát Széll Kálmán miniszterelnöknél. Visontai erre felkereste a miniszterelnököt, aki kijelentette, hogy a küldöttséget nem fogadhatja, miután a király a bosnyákok ügyében már döntött.

— **Az egyiptomi alkirály Londonban.** Abbas khedive egyiptomi alkirály június elején Londonba érkezik. Kiséretében lesz *Nehemer* ali pasa, az alkirály öccse. A khedive tíz napig fog Londonban tartózkodni. A *Times* szerint a látogatásnak semmiféle politikai jelentősége nincs.

— **Hollán Ernő temetése.** Hollán Ernő altábornagy holttestét ma éjjel helyezték díszes ravatalra Budapesten a Sándor-utca 6. sz. a lakásának nagy termében. A holttest tábornoki díszruhába volt öltöztetve és antik érczko- porsóban nyugodott, melyet ma délelőtt az *Entreprise* intézet emberei be is ölmoztak. A koporsó fölött a tábornok katonai jelvé- nyei feküdtek míg annak lábainál biborván- koson érdemrendjei. — A ravatalt egész vi- rágerdő vette körül délszaki növényekből, míg a koporsót és a terem falait egészen el- borították a szebbnél-szebb koszorúk, amelyek között ott volt a tudományos akademiáé, a fő- rendiházé, az orsz. nőképzőegyesületé, a mér- nök- és építész együleté stb. A temetés délután 4 órákor ment végbe nagyszámu és előkelő közönség jelenlétében. Ott voltak az összes miniszterek, számos főrangu katonatiszt stb. A beszterelés után a tudományos akadémia nevé- ben Szily Kálmán főtitkár, a mérnök- és épí- tész-egylet nevében pedig *Czigler* Győző bucsuz- tatta el a halottat. A koporsót a keleti pályaud- rra kísérték, ahonnet vasuton a békási családi sirboltba szállították.

— **Velencei éj a ligetben.** Az aradi polgári jótékony nőegylet által a jövő vasárnap, pün- kösd első napján, a városligetben rendezendő tavaszi multság tárgyában a rendezőség teg- nap tartotta meg utolsó értekezletét *Fábián* Lászlóné urnő elnöklete alatt. Az értekezleten a legapróbb részletekig megállapították az ün- nepély műsorát, úgy, hogy most már teljesen készen várja a rendezőség a közönséget — és a jó időt. Valószínű, hogy sok szép asszony s leány óhaja teljesedésbe is megy s a multság- nak verőfényes, szép idő fog kedvezni. Az ün- nepély egyik érdekességét fogja képezni a multság *alkalmi lapja*, melyet a nőegylet mog- bizásából *Szathmáry* Zoltán hirlapíró fog szer- keszteni, s a mely a jelenlevők névsorával kap- ható lesz az ünnepélyen. Különösen sikerültnek ígérkezik a virág- és a confetti csata, s párat- lan látványosságot fog nyújtani a városligeti tó, melynek tükrére velencei hangulat lesz edavarársolva. Kedvezőtlen idő esetén a mulat- ság másnap, *hétfőn* tartatik meg. A *sörpa- villonban* elárusító hölgyek teljes névsorát ma állították össze. Ezek szerint elárusítók lesz- nek: Bogdán Virgelné, Fényes Kálmánné, Hász Béláné, dr. Issekutz Lászlóné, Ortutay Gyuláné urnők, Andrányi Vilma, Boros Janka, Bing Elza, Földes Lujza, Hánn Margit, Kovács Mariska, Löffler Irma, Laczay Boriska, Szalay Janka, Szekér Fanny, Szontagh Ilonka, Tiszti Pálma, Vajda Olga, Weiler Jozefin urhölgyek.

— **A montecarlói játékbarlang mérlege.** Ap- rilis 30-án végződött a montecarlói játékbarlang üzleti éve. A kibocsátott mérlegből látható, hogy mily óriási a nyeresége a banknak ez évben. *Huszonnégy millió* frank nyereséget mutat ki az idei mérleg, mely azonban a tavalyi-

hoz képest, mely 27 és fél milliónyi nyereség- ről számol be, három milliónál nagyobb veszte- séget jelent. A részvényesek, akik nagyobb osztalékokhoz vannak szokva, nem nagy öröm- mel vették tndomásul a mérleget. A jelentés az öngyilkosságokról is beszámol. Az idén ezek- nek a száma nagyon nagy. *Harminczhét* öngyilkossági esetről számol be a jelentés, de a szerencsétlenek száma — akik önkezükkel ve- tettek véget életüknek — sokkal nagyobb. Ezt a jelentés is elárulja, amennyiben „szerencsét- lenségek“ megnevezése alatt számos esetet említ még fel. Ezek pedig szintén csak öngyil- kosságok voltak.

— **Egy örült a német császári pár ellen.** Kü- iönös jelenet játszódott le ma délelőtt 10 óra- kor a berlini *Unter den Linden*-en. Mikor a német császár és császárné ott végigkocsiztak, a kultuszminiszteri palota előtt egy férfi gyors léptekkel a kocsi elé rohant, s ott gyalázatos mozdulatokkal integetett a császár felé. A rend- őrok azonnal letartóztatták és beszállították a hatósághoz. Ott a kihallgatásnál már kiderült, hogy az illető *Curber* nevű 27 éves bielitzi szü- letésű ember, a ki már régen elmezavarban szenved. Tettét nem is a császári pár ellen akarta eikövetni, hanem egy roszhirű nő ellen, a ki őt tönkretette úgy, hogy a miatt állását is elveszítette. Azt nem is tudta, hogy a császári pár ott kocsizott. Valószínűnek tartják azt is, hogy a császári pár sem vett észre semmit a jelenetből. *Curber* viselkedése a közönség kö- rében kinos feltűnést keltett. Egész néptömeg kísértte a rendőrségre. A városban pedig szél- tében azt beszélték, hogy a merényletet követ- tek el a császár ellen, s ez nagy izgatottságot keltett. Csak akkor nyugodtak meg, mikor kiderült, hogy egy örült bolondsága volt az egész.

— **Estély a szinkör megnyitójára.** A nyári szinkör megnyitását, mint az aradi színészet ál- landósításának születésnapját, bohém-estélylyel ülik meg az aradi színészek, ujságírók és mű- vészbarátok. Az estély június 1-én este 10 óra- kor lesz a Kass-vendéglőben. Egy teríték ára 1 frt 20 kr. Vacsora után táncz következik.

— **A testvérgyilkos anyja a királynál.** Az anyai szeretetnek megható példája nyilatkozik meg a testvérgyilkos *Papp* Béla édes anyjá- nak *Papp* Gyulánénak abban a tényében, hogy kegyelmet ment kérni ma halálra ítélt fiáért a királyhoz. Az anya érző és szerető szive megbocsátott már a gyilkos fiának és kegye- lemért könyörög a királytól halálra ítélt fiáért. Ma utazott el az anya *Szatmárról* — mint tu- dósítót jelentí — hogy audienctziát eszközöljön ki a kabinetirodában.

— **A leszavazott Grác.** *Mülheimban* ma üléseztek a rajnai dalárok, mely alkalommal leszavazták az előbb hozott határozatokat, mely szerint az idei dalárversenyt Grácban tartják. Mostani határozatukat azzal indokolták, hogy Grác nagyon távol esik a központtól, és az ott uralkodó politikai állapotok nem alkalmasak ily ünnepély tartására.

— **Szerencsétlenül járt turista.** A szász Schweiczban vasárnap este egy *Brozin* nevű drezdai orvos egy szikla csucsáról oly szeren- csétlenül zuhant a negyven méternyi mély- ségbe, hogy koponyája teljesen összezuzódott és szörnyet halt. Holttestét másnap találták meg az arra járó turisták.

— **Az idegen vezetők.** Budapestről jelentí tu- dósítónk: A főváros közrendészeti bizottsága ma foglalkozott a ciceronék ügyével, akik nem- sokára éppen olyan megszokott alakjai lesznek a fővárosnak, akár csak a vörös sapkás sarki hordárok. Az idegenek kalauzolásával foglal- kozók ügyében kimondotta a bizottság, hogy aki ezzel akarja a kenyerét keresni, annak

iparendélyt kell váltania s a rendőrségtől külön igazolványt nyernie. Kalauz csak büntetlen előéletű ember lehet. Magyarul tudnia kell, az idegen nyelvekből pedig, a németen kívül, ismeretekkel szükséges bírnia még legalább egy külföldi nyelvből. A kalauzok számát esetről-esetre a tanács határozza meg. Azok a vendégfogadók, a kik már eddig is tartottak ciceronét, illet ezentul is tarthatnak; az esetleges visszaélésekért azonban a vendégfogadós felel. A kalauzok díja a következő lesz: egy órára 2 korona, fél napra 5 korona, egész napra 8 korona; éjjel 10 órától reggeli 6 óráig óránként 2 korona, úgy azonban, hogy az egész éjjeli díj 12 koronánál több nem lehet.

— **Felhőszakadás.** Szerajevából jelentik, hogy Zenica községben ma délután óriási felhőszakadás volt, mely óriási károkat okozott. A nagy vihar tíz házat sepert el és számos háziállat és szarvasmarha lőn az égiháboru áldozata. Emberéletben kár nem esett. A husz méter hosszú vashidat teljesen lerombolta a zugó ár. A vasuti közlekedés Szerajevo és Brod között több napig szünetelni fog.

— **Sikkasztó ügyvéd.** Bécsből táviratozza tudósítónk: A rendőrség ma Florisdorfban elfogta Stipek Ferencz ügyvédet, a kit család és sikkasztás miatt köröztek. Stipek ellen kliensei tettek feljelentést, mert az ő nevükben örökségi és egyéb pénzeket vett fel, de azokat nem adta nekik ki, hanem saját céljaira fordította.

— **Baleset a fometésen.** Nagy csődületet okozott ma egy baleset a Batthyányi-utcában, mely akkor történt, midőn Varjassy József temetésére összegyülekezett az óriási közönség. Egy hintóba fogott ló megvadult valamitől s rugdalózása közben feldöntött egy Vasuta Erzsébet nevű 12 éves leányt. A gyermeket véres fejjel, eszméletlenül huztak ki a ló lábai alól s egy kapu alá vitték. A közönség között csakhamar az a hír terjedt el, hogy a kis leány meghalt. Ez azonban nem történt meg, mert bár több fogát kiütötte a lórugás a lánynak s fájdalmas sérüléseket okozott rajta, veszedelmes baja nem esett.

— **Testvérgyilkos gyermek.** Rómából táviratozzák, hogy Tarafinában egy kilenczesztendős fiu ma lelötte nyolcz esztendős hugát. A gyerekek játékközben összevesztek, s a fiu a szobába rohant, kihozta a töltött fegyvert és egy lövéssel megölte a leányt.

— **Tréfából elvesztette a szemévilágát.** Megdöböntő szerencsétlenségről értesülünk H. Szoboszlórol, melynek áldozata egy ép, egészséges fiatal ember, kit épen az idei sorozáson vettek be katonának a huszárok közzé. A szerencsétlenség szereplői Tóth Kálmán fiatal szoboszlói gazdaember és Arva Sándor csász. Tóth Kálmán kint dolgozott a mezőn többed magával, mikor valahonnan odakerült Arva Sándor mezei csász. A fiatal ember beszélgetni kezdett Arva Sándorral, kinek a vállán ócska puska lógott.

— Sándor bácsi minek jár ezzel a rossz puskával, hiszen még a kalapomat sem tudná keresztül lönni.

A császben feltámadt a katona virtus.

— Nem? Tudod-e öcsém, hogy én katona voltam?

— No hát próbáljuk meg — válaszolt Tóth Kálmán.

A kalapot feltették egy rudra. Tóth Kálmán pedig nem messze onnan a földre kuporodott, Arva Sándort azonban nem figyelmeztette, hanem célzott és lőtt.

A puska eldőrdült, de nem a kalapot furta keresztül, hanem Tóth Kálmán szeméit sréltelte meg. A bámuló nép orvosért szaladt, a ki úgy nyilatkozott, hogy a tréfa alighanem örök éjtorit Tóth Kálmán szeméire. Mert annyi eddig

is bizonyos, hogy egyik szemévilágát már elvesztette.

— **Athelyezett irnok.** A m. kir. igazságügy-miniszter Bohuczky János pécskai kir. járásbirósági irnokot a világosi kir. járásbirósághoz helyezte át.

— **Levegőbe röpitett lóvasuti kocsi.** Saint-Louisból jelentik, hogy ma délben ott egy lóvasuti kocsit dinamittal a levegőbe röpitettek. A szerencsétlenségnek két lóvasuti alkalmazott súlyos sérülést szenvedett. A megejtett vizsgálatnak nem sikerült még kideríteni, hogy a szerencsétlenséget kik okozták. A nyomozás erélyesen folyik.

— **Fodrászok munkaszünete.** Az aradi borbély és fodrászüzletek elhatározták, hogy a nyári idő tartamára, azaz június 3-ikától augusztus 20-ig üzleteiket minden vasárnap déli 12 órákor bezárják.

— **Megleckéztetett aszfaltbetyár.** Nagyvárad egyik népes utcája épületes botránynak volt a színhelye tegnap déltájban. Egy elegáns, fiatal hölgy igyekezett az utcán hazafelé. Utjában lépésről-lépésre követte egy kissé öregedő ur, aki pajzánul mosolygott a bajusza alatt, közbe pedig megjegyzéseket röpitett a hölgy felé, meglehetősen sértő megjegyzéseket. Az urnó észrevette az inzultust s pirulva, szégyenkezve sietni kezdett. A derék lovag mindenütt nyomában, pillanatra sem változtatva meg az ostrom modorát, sőt később annyira ragadta fiatalos heve, hogy a bájos ismeretlenek följánlotta a szívet, szerelmét, ott a nyílt utca során.

Az uriaszony végre is megállott egy nagy, szürke ház kapuja előtt, s erélyesen kifakadt:

— Hagyjon el!

A kopaszodó lovag igen kedvesnek találta a helyzetet. Mogsodorta a bajuszát és szeretetreméltóan mosolygott az üldözött felé:

— Bocsássá meg czukros, hogy nagyon szeretem.

A fiatal asszony keserű könnyekben tört ki:

— Takarodjék, mert összetöröm!

A gentlemannek ideje se volt a ripsztra, az önéretében mélyen sértett hölgy dicséretes bátorsággal vágott végig rajta ernyőjével. És egymásután több heves ütleget is következett, úgy, hogy a szép fehér ernyő pozdorjává törött, a kellemetlen ur pedig az utca zajos öröme közben káromkodva lépett odább.

— **A nagy idők tanuja.** Sárközy József 48-as honvédörnmester tegnap elment a budai Lukácsfürdőbe s kabint kért. Miután a 70 éves öreg soká nem mutatkozott, zörgettek ajtaján, de feleleteket nem kaptak. Erre azután felfeszítették az ajtót s behatoltak a fülkébe. A személyzet a medence szélén találta az öreg honvédet holtan elterülve. Valószínűleg szív-szélhűdés érte. Holttestét beszállították a ötrvényyszéki orvostani intézetbe, s a halálesetet bejelentették a honvéd-menedékháznak, a melynek az öreg lakója volt.

— **Üzérkedés a halállal.** Jáger Mariék hmvásárhelyi halállal üzérkedő „bankjai” még szabadon működnek. Ezek a halálra biztosító temetkezési társulatok voltak a multban a melegágyai a bünszerzésnek és mint az alábbi eset igazolja, a méregkeverők egykori halál-bankjai még működnek a régi rendszerben.

A mult hetekben meghalt egy csizmadia iparos. A boldogultat családja eltemettette, mikor a temetés után néhány nappal valahonnan meghailották, hogy az elhalt családfo néhány temetkezési társulatnál jelentékeny összeg erejéig beiratkozva volt.

A család erről nem tudott semmit, de azért az özvegy elment az egyik temetkezési társulat elnökéhez s kérdést intézett nála az iránt, hogy férje be volt-e csakugyan iratkozva a társulatba? Az elnök igenlőleg válaszolt, sőt meg-

mondta azt is, hogy a társulati szolga a könyvecske bemutatásával már fel is vett a hátramaradottak részére 105 frt temetkezési költséget.

Az özvegy erről semmit nem tudott s nem tudott a családnak egyik tagja sem, mig végre kiderült, hogy az illető egyént, az elhalt szegény iparost, nem a családja iratta be a temetkezési társulatba, hanem ennek tudta és beleegyezése nélkül, sőt valószínűleg az elhalt egyénnek tudta és beleegyezése nélkül is, egy idegen ember, aki hamis lakást mondva be, tervszerűen üzérkedett a halállal s a gyászeset után összeszedett egy csomó pénzt. A botránynos ügyben az özvegy feljelentése folytán a hatóság hivatalos vizsgálatot folytat.

— **Öngyilkosság a gyermekek előtt.** Szabadkai tudósítónk írja: Molnár Czeccilia csinos fiatal asszony vadházasságban élt Ifkovics István mulakatossal. Két gyermek is született, ámde az asszony egy idő óta mással is folytatott viszonyt. Ezt megtudta Ifkovics és ma délelőtt behívatta a rendőrséghez. Mikor innen hazamentek, az asszony bement a szobába, ahol két kis gyermeke játszott, lekapta a falról a revolvert és háromszor magára lőtt. Két golyó talált, a harmadik a falba furódott. A sebekből vérzett menyecske összeesett. Kis leánya látta, hogy anyja mit művel, térdre borult és imádkozott, a fiu pedig az udvarra futott apjáért, aki azonnal telefonált a mentőkért, kik a súlyosan sebesült asszonyt a közkörházba vitték.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Tegnap délután a Maros parton egy Moser János nevű napszámos öngyilkosságot akart elkövetni. Elvágta egyik karján az ereket, de azért nem érte el célját, mert csupán a viszeréit metszette el és a gyors segélynek sikerült megmenteni. Egy rendőr kötözte be sebeit, még pedig olyan ügyesen, hogy teljesen elállította a vérzést. Ez szép eredménye a gyors segélyben való oktatásnak.

— **Az ellopott tejes kocsi.** Károly Mártonné szül. Bokros Teréz budapesti napszámosnőnek a Cserhát-utca 7. sz. a. ház előtt hagyott kocsijára felült Ruff István mészáros ifj. és Teller Mihály napszámos. A két jómádár ezután Rákos-Palota felé hajtott. A mint Ujpesten kívül voltak, az országunon találkoztak velük Károlyné sogora, a ki a kocsit felismerve, felelősségre vonta őket. Az illető kocsitolvajok nyomban bevallották, hogy el akarták a fogatot adni, de hamis neveket mondtak be. Az előhívott rendőrök erre bekísérték őket az upesti kapitányságra, a hol már fogva is vannak.

— **A gondatlanság áldozata.** Velejti Vilmos budapesti házmesternek a király-utca 67. sz. alatti lakásán két éves Juliska nevű leánya végzetes tévedésnek esett áldozatul. Valamiképp hozzáfért a konyhában levő lugköoldathoz, s azt szegényke viznek nézve kiitta. Természetesen borzasztóan összeégette belsejét, s így alig marad életben.

— **Betörés Csávolszky Lajos orsz. képviselőnek a Hajtsár-ut 119 sz. a. levő kerti üveg-házát tegnap ismeretlen tettesek feltörték s onnan nagyobb mennyiségű vasat s bádoglemezt loptak el. A rendőrség a tolvajokat keresi.**

— **Tombola tárgyak** megbízható beszerzési forrása Aradon, Porter Vilmos koronás áruháza, a Központi szálloda épületében. A koronás áruház rendkívüli ármérsékletben részesíti a tombolatárgyak bevásárlóit s szállít úgy helyben, mint a vidékre. Béli legyezők a legfinomabb kivitelben szintén pazar választékban kaphatók ott.

— **Jótekonyság.** Egy nőegyleti tag a néhai Varjassy József ravatalára szánt koszorúmegváltása fejében két szerény özvegy asszony részére pünkösdi ajándékol való kiosztás végett 20 koronát tett le az Aradi Polgári Jótekonyság nőegylet fővédőasszonyának kezéhez, mely kegyeletes adományért köszönetet mond Fábrián Lászlóné fővédőasszony.

— **T. Üzletfeleink** szives tudomására hozzuk, hogy Révész Nándor könyv- és papirkereskedő urat (Szabadság-tér 20. szám. Telefon 265 sz.) képviselősséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

Rablótámadás

egy agg honvéd ellen.

— Esküdtbíróági tárgyalás. —

Budapest, május 30.

A múlt év november 9-én Németh József nevű cigánykovács betért a Heuschmidt-féle szatócsüzletbe pálinkázni. A szerencsétlen véletlen oly hozta magával, hogy ép abban az időben tért oda be Weinacht József nevű 82 éves 48-as honvéd is, hogy szomját egy pohár szőlővízzel eloltsa. Az öreg honvéd új köpönyege szemet szurt a kapzsi cigánynak s nyomban meg is kérdezte Weinachtól, vajjon nem adja el neki a kabátot. A tagadó válasz után a cigány azzal akarta rábírní az öreget kabátja eladására, hogy a vételárát majd együtt megsszák. Weinacht szabadulni akarva a kellemetlen embertől, eltávozott s folytatta útját Bány felé. Midőn az országút mentén levő erdőszélig ért, nagy meglepetésére a cigány éppen eléje:

— Adjon Jani bácsi egy kis tüzet! — Ezzel szólította meg az öreget, aki kérését teljesítette. Ezután beszédbe eredtek. Az öreg honvéd még három darab kenyeret is adott a cigánynak, aki erre azt az ajánlatot tette az öregnek, menjen éjjeli pihenőre ő hozzá. Az agg honvéd nem fogadta el a meghívást, s tovább akart menni útjára. Alig tett azonban néhány lépést, midőn a cigány háta mögé kerülve, leütötte egy bottal. Perczekig ütötte-verte a szegény öreget, közbe-közbe kitekintgetett az országútra, nem jön-e valaki? E közben a téli kabátot akarta a szegény öregről lezáróztatni, de nem tudta. Az agyba-főbe vert szegény áldozatot — aki szenvedett sérüléseivel 59 napig feküdt a kórházban — csak akkor hagyta el, mikor az országúton kocsi-zörejt hallott.

A bűnügyi vizsgálat után rablás bűntette miatt helyezte Németh Józsefet vád alá a pest-vidéki kir. büntető törvényszék.

Ma volt ebben a bűnügyben az esküdtbíróági tárgyalás Rónay Kamill kir. táblai bíró elnöksége alatt a budapesti törvényszék esküdtbírói termében. Szavazóbírák voltak: Verebélyi Ignác táblai bíró és Kis Gyula dr. trszéki bíró. A vádat Halász Lajos dr. kir. ügyész képviseli. A vádlottat Weisz Ödön dr. védte.

A tárgyalás megkezdése előtt elnök a vádlottat szólítja elő.

Németh József 62 éves cigánykovács, budakeszi lakos a vádlott. Meglehető kelemetlen arcú, barátságatlan külsejű ember. Elnök kérdésére előadja, hogy büntetlen előéletű. Van egy kis házacskája Budakeszin. Tud ugyan magyarul is, de a német nyelvet jobban beszéli.

A cigány-vádlott elnök azon kérdésére: bűnösnek érzi-e magát, bőbeszédűséggel kezdi magát mentetgetni.

— Ne beszéljen most másról. Feleljen a kérdésre: bűnösnek érzi-e magát?

A vádlott erre arra kérte az elnököt, engedje németül beszélni, mert ezt a nyelvet jobban bírja, mint a magyar nyelvet.

— Még ilyen cigányt se láttam! szólott az elnök — aki mindenáron németül akart volna beszélni.

Egy kis gondolkodás után a vádlott mintha elszégyenlette volna magát, kijelenti, hogy el akarja a német beszédétől s magyarul akar vallani.

Elmondja, hogy a rablás napján a tettét megelőzőleg több budakeszi kocsmában fordult meg, ahol mindenütt pálinkázott. Végre bevetődött a Heuschmidt-féle szatócsüzletbe is. Itt találkozott össze Weinacht József 48-as honvéddel, aki egy krajczár ára szodavizet kért. Beszédbe eredt Weinachtal s tréfálkozott, alkudni

kezdt a télikabátjára, majd pedig azt a pozíciót tette az öregnek, hogy igyák be a kabátot. Mire az öreg megvetőleg válaszolt neki:

— Nem iszom én be. Nem akarok én olyan lenni, mint egy meztelen faluvégi cigánykoldus.

Rövid idő múlva kiment az erdőre dolgozni. Ott találkozott ismét össze az öreg 48-as honvéddel, akit azért, mert a szatócsüzletben őt így felcsufolta, megtámadott ittas fővel.

— Látja ez a védekezése nem való. Magának megtetszett az öregnek a téli köpönyege s miután az öreg azt magának nem akarta eladni, maga erővel akarta azt megszerezni. Nem azért támadta meg maga, hogy azért a meztelen cigányszóért megboszulja magát, hanem azért, hogy elvegye a télikabátját. Elmondja itt az elnök, hogy Németh milyen kegyetlenséggel verte le a szegény öreg honvédet.

Ezután Weinacht József 73 éves 48-as honvédet hallgatták ki. Az agg honvéd kihallgatása nagyon nehezen ment, mert mindkét fülére süket s így nagyon nehezen érti meg a hozzá intézett kérdéseket, amelyeket egy ör kiabáló hangon ismételt a fülébe.

Weinacht tagadja, hogy ő a szatócs boltban megsértette volna a cigányt. Ő bement szódaért. A cigány egy másik asztalnál ült. Mikor őt meglátta, odament hozzá, s kabátját tapogatva kérdezte tőle, eladja-e neki? U erre tagadólag válaszolt. Ezután ő eltávozott. Az erdő szélén ismét össetalálkozott a cigánynyal, akinek ő 3 drb kenyeret és egy szivart is adott. Sőt még gyufával is megkínálta. A cigány hívta magához éjjeli szállásra, de ő nem ment el. Ezután leütötte, s a kezében lévő bottal agyba-főbe kezdte verni. Közbe-közbe abbahagyta az ütlegelést s kitekintgetett az országútra nem jön-e valaki. Csak akkor menekült el, mikor kocsi-zörejt hallott. A szembesítésnél az agg honvéd mindenben fentartotta állításait.

Ezután a tanukat hallgatták ki, majd a kir. ügyész és a védők mondták el beszédeiket.

Az esküdtek elmarasztaló verdiktje után a törvényszék vádlottat 1 évi és 9 havi börtönre ítélte, melyből 5 hónap vizsgálati fogságot betudott. A vádlott azonfelül 182 korona fájdalomdíjat tartozik fizetni az öreg honvédnek.

MULATSÁGOK.

Vigalmi naptár:

Junius 3. Az aradi polgári jótékony nőegylet nyári ünnepélye (Városliget.) — A pécskai kereskedő ifjuság népünnepélye (Hajlás erdő.) — Az aradi összes asztalos segédek júniálisa (Csálai erdő.)

Junius 3-4. A csabai muzeum-egyesület hangversenyével és táncmulatsággal egybekötött ünnepélye.

Junius 4. Kirándulással egybekötött táncmulatság (Kovaszinczi erdő.) — Az aradi magyar nyelvterjesztő-egyesület júniálisa (Csálai erdő.)

Junius 17. Az aradi tanítók népünnepélye (Városliget.)

Junius 23. Az aradi felső kereskedelmi iskola növendékeinek táncvigalma (Városliget.)

Julius 1. A Meteor kerékpárklub népünnepélye (Városliget.)

Junius 13. A kisjenői izraelita népiskolához tartozó növendékek júniálisa (Háda erdő.)

Julius 15. Az aradi dálegylet népünnepélye (Városliget.)

Augusztus 12. Az aradi kereskedők körének népünnepélye (Városliget.)

— Koronázási évforduló-ünnep. A kisjenői izraelita népiskolához tartozó növendékek június hó 10-én d. e. 8 és fél órakor a koronázás évfordulója alkalmából hazafias ünnepélyt rendeznek. Az ünnepélyt júniális fogja követni, melyet a Háda erdőben tartanak meg.

TÖRVENYKEZÉS.

§ A gabonaelővétel — nem uzsora. A múlt ősszel a szabadkai törvényszéknél Gajdos Péter parasztgazda gabonauzsorával vádolta Kronstein

Adolf és Beck Miksa a budapesti Strasser és König és Bischitz Salamon és fiaiból gabona nagykereskedő cégek képviselőit. A bíróság felmentette a vádlottakat, minthogy — s ezt konstataálta az ítélet megokolása is — a tárgyalás során teljes beigazolást nyert, hogy a panaszossal kötött ügylet valóságos adásvétel volt, hogy azon a vidéken az elővételi ügylet emberemlékezet óta szokásos s maga a panaszos is kötött évek óta ilyen ügyleteket. Kiderült továbbá, hogy a panaszos nem volt szorult helyzetben, s a mi legfontosabb, megbizonyították a védők a hatósági bizonyítványok egész sorával, hogy úgy az elővétel, mint őszszel a storno teljesen megfelelt az ügylet kötése, illetve lebonyolítása idején fennforgott áraknak. A felmentő ítélet ellen az ügyész fellebbezett, de úgy a tábla, mint ma a kir. kuria I. büntető tanácsa Hieronymi bíró előadása alapján megerősítette a törvényszék ítéletét.

NAPIREND.

Május 31. Csütörtök. Róm kath. naptár: Petronella. — Protestáns naptár: Petronella. — Görög-keleti naptár (május 18.): Aldozi csütörtök. — A nap kél 3 óra 51 perczkor, nyugszik 7 óra 31 perczkor. — A hold kél 6 óra 30 perczkor, nyugszik 9 óra 54 perczkor.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órakor 758.3 milliméter, délután 2 órakor 757.6 milliméter. — Hőmérsék reggel 7 órakor 9° + 17.0, délután 2 órakor 9° + 18.7. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor D. 2. délután 2 órakor N. 4. — Felhőzet reggel 7 órakor félborult, délután 2 órakor borult. — Csapadék az utóbbi 24 órában 4 mm. zivatarral.

Időjárás. A központi meteorologiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Enyhe, zivatarok, helyenként csapadék. Szabadságharczi emléktárgyak országos muzeuma (színház-épület, 1-ső emelet) nyitva van mindennap délelőtt 8 órától délután 6 óráig. Belépti-díj: Hétköznapokon 40 fillér, -vasárnap 20 fillér.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van hétfőn délután 4-5, pénteken délután 4-5 és szombaton délelőtt 11-12 óráig. Helyiség: Ereklje-muzeum helyisége melletti ülésterem.

Május 31. Az aradmegyei gazdasági-egyesület szőlő-és borászati szakosztályának értekezlete délelőtt 10 órakor (Vármegyeháza)

Junius 10. A „Neptun“ marosfürdő részvénytársaság közgyűlése délelőtt 11 órakor (Neptun-fürdőépület)

Junius 19. Körorvosválasztás Kis-Peregen.

Junius 29. Lóverseny Kisjenőn.

KÖZGAZDASÁG ES KÖZLEKEDES.

Budapesti áru és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, május 30.

Délitőzsde. A buzakinálatt kielégítő, vételkedő győnge Lanyha irányzat mellett 12,000 métermázsza került forgalomba, 5-30 fillérig olcsóbb árakon. Egyéb gabonanemű forgalom nélkül. Időjárás szép.

Zárul 12 órakor:

Buza májusra	7.75—7.85
Buza októberre	7.97—7.98
Rozs májusra	7.15—7.16
Rozs októberre	7.15—7.16
Zab májusra	5.06—5.07
Zab októberre	5.20—5.21
Tengeri májusra	5.48—5.50
Tengeri júliusra	5.5—5.57
Repcze augusztusra	12.95—13.—

Zárul 4 órakor:

Buza májusra	7.55—7.56
Buza októberre	7.95—7.96
Rozs májusra	7.10—7.11
Rozs októberre	—
Zab májusra	—
Zab októberre	5.17—5.18
Tengeri májusra	—
Tengeri júliusra	5.55—5.56
Repcze augusztusra	—

Zárul 4 órakor:

	korona
Osztrák hitelrészvény	720—
Magyar hitelrészvény	791.50
Leszámitolóbank részvény	490.—
Rima-Murányi vasmű részvény	576—
Osztrák-magyar államvasuti részvény	656.25
Közuti vasut	623.—
Városi villamos vasut részvény	312.—

Budapest-kőbányai sertéskeresk. csarnok.

— Május 30. —

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronként 400 kilogrammon felül sulyban 96.—98.— fillig. Öreg közép páronként 300—400 kilogramm sulyban — fillig. Fiatal nehéz páronként 320 kilogrammon felül sulyban 102.—104.— fillig. Fiatal közép páronként 251—320 kilogramm sulyban 100.—102.— fillig. Fiatal könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban 98.—100.— fillig

Magyar szedett: Nehéz páronként 280 kilogrammon felül sulyban — filig. Közép páronként 240—280 kilogrammon felül sulyban — filig. Könnyű páronként 240 kilogramm terjedő sulyban — filig.

Romániai: Nehéz páronként 320 kilogrammon felül sulyban — filig. Közép páronként 250—320 kilogrammon felül sulyban — filig. Könnyű páronként 250 kilogramm terjedő sulyban — filig. Romániai eredeti (Stachl) Nehéz páronként 240 kilogrammon felül sulyban — filig. Könnyű páronként 240 kilogramm terjedő sulyban — filig.

Szerbiai: Nehéz páronként 260 kilogrammon felül sulyban 98.—100.— filig. Közép páronként 240—260 kilogramm sulyban 96.—98.— filig. Könnyű páronként 240 kilogramm terjedő sulyban 92.—94.— filig.

Megjegyzés: A fent jegyzett árak suly szerint és pedig a szokászerű levonások mellett, egy kilogramm sulyra fillérekben értendők. — Szokászerűleg a hízott sertések teljes (bruttó) sulyából az életre páronként 45 kilogramm vonandó le. A sertések vételárából a vevő javára 4% vonandó le. A sertések osztályozásánál azok teljes (élő) sulya vétetik irányadónak.

Sertéslejtés: Május hó 27-én volt készlet 44364 darab, május hó 23-án főlhajtatott —508 darab, május hó 28-án elszállított —544 darab, május hó 29-én maradt készletben 44328 darab. Uzlet: Lanya.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru és értéktőzsdén.

Budapest, 1900. május 30.

Magyar aranyárjádék 4%	95.75
Magyar aronajárjádék 4%	91.50
Magyar arany 4 1/2%	99.50
Magyar ezüst 4 1/2%	99.50
Magyar keleti vasút	96.50
Magyar földterhermentesítési kötvény	91.25
Magyar italmegváltási kötvény	98.—
Horvát-szlavon földterhermentesítési kötvény	92.50
Magyar nyeresémi és szegedi kölcsön	159.—
Tiszaszabályozási orszaggyi kölcsön	138.50
Osztrák papírjárjádék	97.—
Osztrák járadék ezüst	96.75
Osztrák járadék arany	96.—
Koronajárjádék	96.—
1860-iki államsorsjegyek	135.—
Osztrák-magyar bank részvény	1765.—
Magyar hitelbank részvény	718.—
Osztrák hitelintézet részvény	717.50
Osztrák-magyar államvasút	656.50
20 frankos arany (Napoleonador)	19.24
Német birodalmi márka	118.20
London	242.35
Páris	96.30

CSARNOK.

Katicza.

Irta: **Gottler Lajos.**

(Vége.)

V.

Katicza magához vette a dada lábájából a toronyszoba kulcsát, aztán mint egy csinytevő gyermek, nesztelen léptekkel haladt föl a keskeny csigalépcsőn.

A rozsdás kulcs nagyot csikorgott, a mint megfordult a zárban. A lány belépett abba az antik butorzatu, elhagyott rokokószobába, a mely azon módon volt berendezve, a mint másfél századdal azelőtt egyik öse, Andráslaky Gábor rendezte az a feleségének, a kit XIV. Lajos francia király udvarából hozott magával magyar hazájába.

A szoba egyetlen ablakából pompás kilátás kinálkozott az erdőre s azon túl a kis falu fehér házaira. A lány kinyitotta az ablakot. A napsugár a szoba közepére aranyos hidat vert, melyben millió meg millió porszem tánczolt.

Katicza pár percig némán gyöngyözködött a festői panorámában, mely az ablakból kinálkozott. Aztán, mintegy hirtelen gondolatból megkapta, oda ment a falszekrényhez, s a picziny kulcsal, melyet zsebéből vett elő, kinyitotta annak ajtaját. Biztossága, melylyel a szekrényben kotorászott, a sok drága, himzett selyem brokát ruha között, melyeket ósanyái viseltek valamikor, elárulta, hogy nem először jár ott. Látszott rajta, hogy próbált mestersége.

Pár percig mulva egy tökéletes dáma állt a szoba közepén, teljesen harmonizálva az antik butorzattal.

A fehér selyem paróka keretéből édes leányarc mosolygott a nagy álló tükörbe. Rózsaszín bőrű, bársonyos feketeszemű kis leány, üde ajkai körül pajzán mosolygással. A sárga selyem, hegyes derék hizeguve simour karcsu természetű. A nagyvirágú pompadour panier-tunike alatt rövid selyem-szoknya s magas sarku csattos cipőbe egészítették ki öltözékét.

Olyan filigrán, légiés és graciózus volt az egész alak, a minőt mostanában már csak aranyrámban lehet látni.

Katicza maga is meg lehetett elégedve így magával, mert perczeig elnézte hasonmását a tükörből. Aztán halkán elnevelte magát. Eszébe jutott a dada. Ha most így meglátná!... De mi volt ez?! Nevetésére megnevetés válszott s amint ijedten fordult vissza, a szoba ajtajában ott állt a bársonykabátos ember, a kinek sötétkék szemei voltak és aranyzőke szakála.

A leány úgy megijedt, hogy első pillanatban menekülésre gondolt. S ha a felni nem áll az ajtóban, észnélkül rohant a vörna le a lépcsőn. De a másik perczen ijedtségét harag váltotta föl s az üldözött őzike helyett egy méltóságteles urinő állt szemben a betolakodóval, a ki még mindig elragadtatással nézte őt.

— Azt hiszem, ez a kastély elég tágas arra, hogy apám vendégei kényelmesen érezzék itt magukat, a nélkül, hogy kénytelenek lennének egymást zavarni.

Hangja csak egy remegett a haragtól, mialatt szembe nézett az ifjuval, a kinek mosolygó arca hirtelen komolyra vált e hang hullatára.

— Bocsánatot kérek, nagysád — és a festő lekapta széles karimájú, puha kalapját fejéről, — nem tudtam, hogy találak itt valakit. Egyedül bolyongtam a kastélyban, s mint hogy az ajtót nyitva láttam, nem véitem indiszkréziót elkövetni, ha benézek. Rögtön távozzom is, csak előbb engedje meg, hogy bemutassam magamat.

A lány némán bólintott fejével, mialatt eszébe jutott, hogy ez az ember volt az, a ki olyan hiszinyléssel dobta oda a megjegyzést: „Oh! hiszen ez az Andráslaky lánya!”

— Pusztá Béla a nevem.

Az ifju kifogástalan udvariassággal hajtotta meg magát s ez szelidebb tónusra hangolta a leányt. Azért ujjai hegyét nyujtotta felé és mialatt kezét fogtak. Katicza önkénytelenül elmosolyodott e különös találkozás és helyzet fölött.

— De most már csakugyan hagyjon magamra, mert le kell vetnem ezt a maskarát.

Erre mind a ketten elnevelték magukat... Az ifju távozott.

A dada nem győzött csodálkozni, a mikor a nagyságos ur másnap kiadta a rendeletet, hogy ezentul három személyre teritsen, mert a kisasszony is velök fog étkezni.

Csak akkor csodálkozott jobban, a mikor Katicza csak nélkül engedelmesskedett apja parancsának...

VI.

És azontul mindennap együtt étkeztek hárman. Andráslaky Károly, az ő szépséges szép leánya, a feketeszemű Katicza, meg a bársonykabátos festő, a kinek aranyzőke szakála volt és sötétkék szeme...

És a mikor Katicza néhány nap mulva ismét fölment a rokokó szobába, meglepetésében csakhamar fölsikoltott...

A tükörrel szemben ott függött a falon aranykeretben az ő rakokó-ruhás arcsképe. A megszólalásig híven volt találva. Katicza sokáig nézte a képet, és eszébe jutott, hogy akkor beszélt először a művésszel, a mikor ebben a ruhában látta őt... Azóta mindennap találkoztak és ő mindennap hallja azt a meleg, hízelt hangot, a mely olyan édesen tudja sütni:

— Oh! ha tudnád, mennyire szeretlek!...

VII.

A dada pedig nemsokára egyedül maradt a vén kastélyban, melynek falairól az ősök képei szigorúan bámultak maguk elé... Annál nyájasabban mosolygott rá a Katicza képe...

A jó lélek eleintén sokat busult, de később, a mikor látta, hogy milyen boldog az ő nevelt leánya, megvigasztalódott és mindig nagy örömmel várta a nyarat, a mikor az öreg nagyságos ur egészen megkomolyodva megérkezett és elhozta magával Katiczát, meg a bársonykabátos urat, a kinek aranyzőke szakála volt és kék szeme. Első évenben csak hárman jöttek. Egy évre rá azonban már négy vendég érkezett.

És az öreg dada megint nem sokára el-

kezdte a mesemondást Argirus királyfiról, Tüderszép Ilonáról, a gonosz mostoháról, meg hétfejű sárkányról...

Hol volt, hol nem volt...

IDEGENEK ARADON.

— Május 30. —

Fehér Kereszt szálloda. Fuchs Dezső utazó Budapest. — Heller Lipót utazó Bécs. — Spitzer utazó Budapest. — Ziferblath Armin utazó Budapest. — Reh Sámuel utazó Bécs. — Goldzieher Géza utazó Budapest. — Szűsz Fülöp utazó Budapest. — Lovetto E. altábornagy N.-Várad. — Pünkösdy Ferencz főfelügyelő Debreczen. — Bleyer Armin utazó N.-Várad. — Ungar Móritz utazó Bécs.

Vass szálloda. Kormes Vilmos utazó Prága. — Grünvald Vilmos utazó Prosnitz. — Wittman János birtokos Elek. — Kis István kereskedő Szeged. — Czeidl Eduard utazó Bécs. — Glück József kereskedő Budapest. — Deutsz Salú utazó Bécs. — Klein Moritz utazó Budapest. — Reich S. kereskedő Temesvár. — Fuchs Vilmos utazó Bécs. — Kardar János közgyám N.-Halmagy. — Róth József utazó N.-Várad. — Reitter József kereskedő Lovrin. — Szudy Gyula szerkesztő Budapest. — Lipcsey Oszkár munkatárs Budapest. — Gros Dávid utazó Bécs.

Központi szálloda. Rózsa Miklós a Nemzeti Szalon titkára Budapest. — Ernest Lajos műtörténész Budapest. — Bumovics Mark műfestő Budapest. — Andor Imre hivatalnok Budapest. — Erdélyi Vincze mérnök Budapest. — Wagschal Mór utazó Budapest. — Séligman Herman utazó Budapest. — Deutsch József utazó Budafok.

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1900. évi május hó 1-től.)

ARADRÓL	ARADRA
Budapest felé indul:	Budapest felől érkezik:
Nagyváradra reggel 5.10	Személyvonat reggel 6.00
Gyorsvonat reggel 8.18	Szm. sz. tv. reggel 9.10
Személyvonat d. e. 11.20	Gyorsvonat délelőtt 11.51
Szm. sz. tv. délután 3.56	Személyvonat d. u. 3.55
Gyorsvonat délután 4.21	Gyorsvonat este 7.11
Személyvonat este 9.35	Szm. Szolnokról este 8.48
Erdély felé:	Erdély felől:
Személyvonat reggel 6.35	Soborsinról reggel 6.50
Gyorsvonat délután 12.11	Személyvonat d. e. 10.50
Soborsinon délután 2.04	Radnáról délután 2.36
Személyvonat d. u. 4.30	Gyorsvonat délután 4.06
Radnái este 6.35	Személyvonat este 8.57
Gyorsvonat este 7.18	Gyorsvonat délelőtt 8.08
Temesvár felé:	Temesvár felől:
Személyvonat reggel 6.20	Vegyesvonat d. e. 10.44
Személyvonat d. e. 11.56	Vegyesvonat d. u. 3.43
Vegyesvonat délután 5.—	Személyvonat éjjel 10.55
Szeged felé:	Szeged felől:
Vegyesvonat reggel 6.45	Személyvonat reggel 8.53
Személyvonat délután 4.25	Vegyesvonat este 6.50
Brád felé:	Brád felől:
Személyvonat reggel 6.25	Borosbesesről sz. reg 8.03
Személyvonat d. u. 12.00	Vegyesvonat d. e. 11.—
Borosbesesig sz. u. 5.20	Személyvonat este 7.—

Aradi nyári szinkör.

Pénteken, 1900. évi június hó 1-én;

Prolog.

Irta: Faragó Rezső. Előadja: K.-Turchányi Olga.

EZT KÖVETI:

A szökött katona.

Énekes népszimnű első felvonása. Irta: Szigligeti Ede.

SEMÉLYEK:

Monti gróf . . . Palágyi L.	Julcsa . . . Felhő Rózi.
Kamilla, neje Kálcsa R.	Gémesi . . . László Gy.
Korpádiné . . . Tolnainé.	Pista . . . Hegyessi Gy.
Gergely, fia . . . Erzkövi K.	Jancsi . . . Szadai F.
Lajos, fia . . . Andorffy P.	Kisbíró . . . Czákó V.

VÉGÜL:

A szigetvári vértanúk.

Eredeti szomorújáték első felvonása. Irta: Jókai Mór.

SEMÉLYEK:

Zrinyi Miklós Fenyéri Mór.	Patacsics . . . Czákó V.
Juránics . . . Gáthi K.	Bajony János Hajnal D.
Mária, neje . . . Arnyal J.	Istvánffy Pál László Gy.
Anna . . . Harmath Ilka.	Szerénk . . . Mezei Péter.
Csáki Bertalan Bács Károly.	Szelim . . . Palágyi L.

Kezdete 8 órakor.

Iglófüred

Állami gyógyhely, vízfogyasztóintézet.

Nyaraló telep.
 Vasúti állomás Igló. (Kassa-Oder-vasút) Szepesmegyében, 580 méter magasan a tenger színe felett. Kiterjedési fenyvesek középette. A sétányokkal. Tükrök, kád- és fürdők. Villanyos masszázs. Kiválóan a gyógyhely idegyengesség, légszék bántalmában szenvedőknek, úd-terére.
 6 konyha, mérsékelt árak, szolvaszó-terem, Lawn-Tennis.
 Furdóvad május 15-től szeptember végeig. Utóidényben tetemes árleccs.
 — Furdóorvos: Dr. Neubauer László. Posta és távirat-állomás helyben. Budapest—Kassa—Igló vagy Budapest—Igló. Prospektusokkal szolgál.

a fürdőigazgatóság Iglófüred.

6882—1900. szám.

Hirdetmény.

A gyalog utak gondozása, és azokon a szabad közlekedés akadályainak elhárítása iránt a városi törvényhatósági bizottság által 12757/403. 1884. sz. a. hozott, és a nagyméltóságú magy. kir. Belügyminiszterium 61.369/884. sz. intézményével jóváhagyott szabályrendelet 5. §-a értelmében a belváros egész területén, május 15-

től szeptember 15-ig terjedő idő alatt a gyalogutak a ház és telek tulajdonos által naponként egyszer és pedig az aszfalttal ellátott gyalogutakon d. u. 1—2 óra közt a másféle burkolattal ellátott gyalogutakon pedig este 7—8 óra közt meglocsolandók.

Ugyan azon szabályrendelet 8. §-a szerint a lakások takarításánál a portöröket az utcára kirázni tilos. Tükrök az utcán csak úgy szállíthatók, ha azok üvege le van takarva.

Ezen pontokat, azon figyelemzetéssel hozom a lakosság tudomására, hogy mindazok, akik ezen §§-okat meg nem tartják, illetve megszegik kihágást követnek el, és a városi szegényalap javára fordítandó 2—25 ftig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatatlanság esetén 12 órától 3 napig terjedhető elzárással fognak büntettetni.

Arad, 1900. május hó 14.

Sarlot Domokos,
főkapitány.

1900. kh.

Hirdetmény.

Nagyméltóságú m. kir. földművelési miniszterium tapasztalva hogy a sertés vész ellen sem csak úgy lehet védekezni óvintézkedések szigoruan tartatnak, a 34194/III. 1900. sz. miniszteri intézkéréssel a sertés vész követhető eljárás tárgyában 1898. sz. alatti rendelkezés minden törvényes eszközzel ellátott szigorral való végrehajtandó el.

Elhívom ennél fogva a háziállatok birtokosait pásztorokat, mestereket mészárosokat és foghídi igazgatókat valamint azokat akik házi állatok gondozásával vannak megbízva, hogy azokban levő, illetőleg gondozásuk alatt álló sertések minden megbetegülését vagy azok elterjedését a kapitányi hivatalnál jelentésük be, mert ennek megakadályozásáért a legszigorubbantatni fognak, az esetre pedig a beteg, nagy beteg ugyanis állatok elirtása válik szükségessé a fertőzési igényüket is elvesztő közhírre teszem továbbá, a sertés vésszel fertőzött községeket más községekből származó állatok batósági engedély nélkül Aradra szállítani, fertőzött állatokban sertés vásárt tartani különösen pedig tiltva van a sertésekkel házalni, a sertés elirtását máshol, mint gyepetereken és azokat a Marosba, vagy más vízbe dobni.

A fertőzött sertések vételével és eladásával azok felhizlalása nélkül üzleti célra foglalkozó sertéskereskedők, m. kupeczek, sertés elirtásai hatósági felügyelet alá tartoznak és az ily szállásokban tartott sertéseket a városi állatorvossal a kupecz saját költségénként egyszer megvizsgáltatni tartozik.

A megfigyelés alá vett sertések Budapest ferencz városba, a sertés közvágóhidra, vagy a sertés saját ipartelepére szállított sertések kivételével csak a városi állatorvos letelte után és a közvágóhidra szabad forgalmára, ha azokat a felügyelő állatorvos megvizsgálta és egészségesnek találta azokat igazolásul a marhalevelel ellenjegyzik.

Budapest ferencz városba a közvágó hidakra, vagy henné szállítandó sertések marhalevelel a felügyelő állatorvos által ellenjegyzendők.

A fertőzött sertések az ilyen felügyelet alá helyezett szállásokba az ott levő összes sertések elirtása és a szállás gondos megvizsgálása után állíthatók be. Arad, 1900. május hó 10.

Sarlot,
főkapitány.

Alapított 1858 évben.

Müller J. és Fia

mű-selyemfestő és vegytisztító gyára ARADON.

Fő-üzlet: Andrassy-tér 20. Fiók-üzletek: Asztalos Sándor-utca 2—3., Forray-utca 4. sz.
 Brassó, Gyulafehérvár, Déva.

Bátrak vagyunk a nagyérdemű közönség szives figyelmét 1858. óta fennálló gőzerőre berendezett

mű-selyemfestő és vegyészeti tisztító intézetünkre

felhívni, melyet a még hiányos gépezetekkel felszerelve, a legmesszebb menő igényeknek is megfelelően készítsük, és a versenyt bármely bel- vagy külföldi hason intézettel úgy elkészítés, mint olcsó ár tekintetében felvesszük.

Az alföld ezen legnagyobb és legjobb hírnévnek örvendő **ruhafestő és vegytisztító gyárában** mindennemű **férfi- és gyermek öltönyök, felöltők, női selyem-, gyapot- és karton-ruhák, himzések, csipkék, nyakkendők, keztük, függönyök, asztal- és ágyterítők, szőnyegek, szallagok, harisnyák stb.**

egészben, minden bontás nélkül

vegyileg tisztítatnak és festetnek.

Csipke-függönyök gondosan tisztítatnak és minden divat-szinben festetnek. 1818
 A nagyérdemű közönség szives bizalmát mint eddig, továbbra is kéri, kiváló tisztelettel

MÜLLER J. és FIA.

Arjegyzékkel készséggel szolgálunk. Postaküldemény pontosan és gondosan eszközöltetik.

NEUMANN.

férfi-, fiu-
és gyermekruha telepe

ARAD,

a „Fehér Kereszt“ szálloda mellett.

Szabott árak!

Mérték szerinti megrendelések
pontosan eszközöltetnek.

1900. évi tavaszi és nyári idényre
valódi brünni szövetek.

Egy vég 3.10 méter hosszú és teljesen elegendő egy teljes férfi öltönyre (kabát, nadrág és mellény) ára csak	} frt 2.75, 3.70, 4.80 jó > 6.— és 6.90 a jobb > 7.75 a finom > 8.65 a finomabb > 10.— a legfinomabb	} valódi gyapju szövetből.
--	--	-------------------------------

Egy vég fekete szalon öltönyre 10 frt, ugyancsak felöltő szövetek, turista lóda, finom Kammergarn stb. szállít gyári áron és a legnagyobb pontossággal a mindenütt előnyösen ismert

Siegel-Imhof-féle szövetgyári raktár Brünnben.

Mintákat ingyen és bérmentve. Mintának teljesen megfelelő szállításért szavatosság vállalatik.

Magán felekre nézve feltétlenül előnyös, hogy rendeléseit közvetlenül a fenti gyári cégnél tegye meg.

Nyilvános köszönet egy kiváló szépitőszernek.

Nyilatkozat. Igen tisztelt gyógyszerész ur! Az ön által fel-talált **IBOLYA-CRÉME** kitünő hatása indított arra, hogy ez uton leghálásabb köszönetemet nyilvánítom. A jó készítményért fogadja örökös köszönetemet, mert egy pár nap alatt eltávolította az arczomon lévő összes szepülőimet és májfoltokat, egyuttal biztosított, hogy széles ismerős körömben ajánlani fogom.

Bécs, 1899. decz. 5. Kitünő tisztelettel Marsitzky Adél.

Szepülő, májfolt, bíbros bőrvörösséget és mindennemű arcztisztatlanságot bámulatos rövid idő alatt elmulaszt az egész világon elterjedt teljesen ártalmatlan szer a **Hajós-féle**

IBOLYA-CRÉME

ára: 1 tégely 50 kr. Ibolya-crème szappan 35 kr. Ibolya puder fehér, rózsza és krém színben 60 kr.

Hajós-**IBOLYA-TEJ** (Eau de Violette de Hajós.)
féle- Ezen hygienicus mosdóvíz az arcz, nyak, karok és kezeknek megkapó szépséget, fehérliliom és rózsza színében tündöklő varázssos színt kölcsönöz. 1 üveg 50 kr.

Óvakodjunk értéktelen hamisításoktól!

Ibolya-crémem csinos gömbölyű kék dobozban van és törvényes védjeggyel van ellátva. Kapható a készítő és feltalálónál

HAJÓS ÁRPÁD

gyógyszertára és gyógyvegyészeti labororiumában

ARAD, Andrassy-tér 22., a megyeházzal szemben.

Ternovai járás főszolgabírójától.

984—900. sz.

Árverési hirdetmény.

A Szuchányi László tulajdonát képező és a kresztaménesi határban fekvő 99-70 kataszter holdat tevő erdő faállománya Aradvármegye árvaszékének folyó évi 12710. számú végzésével elárvereltetni rendeltetvén, ennél fogva ezen árverés megtartására folyó évi június hó 10-ik napjának d. e. 9 óráját, a nádasi közjegyzői hivatalba kitűzöm.

Miről árverelni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy az árverési feltételek alólirt főszolgabírónál betekintheők.

Ternován, 1900. évi május hó 24-én.

Kállay,
főszolgabíró.

1840

Néhai Argyelán Nikolae hagyatékát képező, 415. számú tjkvben A + 1. alatti

SZŐLŐ,

mely 371 □-öl kiterjedésű s harmadéves ojtványokkal van beültetve, nyilvános árverésen

eladatni fog

f. évi június hó 10-én délután 2 órakor, Muszka község székházánál.

Kelt Muszkan, 1900. évi május hó 26-án.

Zorád János,
körjegyző.

Kilb Juon,
bíró.

Borosznó gyógyítófürdő.

Zólyomgyében. Vasút-állomás. Posta és távirtda.

Vadregényes fenyvesek közepette. Tiszta, ózondus levegő. Erdei sétautak. Magas forrása vízvezeték. A **glaubersós** gyógyítóforrások kitünő hatásuak, heveny és ülűlt gyomor- és bélhurut, máj- és hólyagbajoknál.

Hidegvízgyógyító mód, masszáz, villamosítás, svéd torna, tej- és savókúra, **Kneip-féle** gyógyító mód. Meleg ásványvíz és fenyőfürdők.

Klimatikus gyógyítóhely.

Allandó fürdőorvos. Gyógyszertár. Lawn-tennis, tekepálya, cigányzene.

Lakás: 8—16 korona egy szoba heti bérlete ágyneművel együtt.

Étkezés: leves 20 fillér, főzelék, tészta 50 fill., sülték 80—100 fill. étlap szerint. Bővebbet alulirt tulajdonosnál

Rosenauer Lajos
Besztercebányán.

1694

STERNM.A.

Arad és vidéke legnagyobb kizárólagos

női felöltők

áruháza

Aradon, Andrassy-tér.